

EAI-aren

- det nya föreningsorganet -

Nr 3

ESLOVS
ALLM. IDROTTSFÖRENING

Stiftad 1908

Sektioner:

Fri idrott

Fotboll

Brottning

Bordtennis

Tyngdlyftning

Kvinnl. idrott

Verksamhetsåret

1962

Larssons

Larssons Järnhandel A.-B.

ESLÖV

Tel. 132 10

Välsorterad Järnhandel

GUSTAFSSONSTRÄVARU A/B
tel. 10072, 10812, 11182 *Eslov*

A. Christenssons Skrotaffär A.-B.

Fabriksgatan

ESLÖV

Tel. 103 94

UPPKÖPER: Järn- och metallskrot, stickylle, lump av alla slag, säckar m. m. Nedskrotning av utrangerade anläggningar utföras.

FÖRSÄLJER: Brukbar räls, rör, tuber, säckar m. m.

INNEHÅLL:

Får jag lov att presentera

Forum för aktuell debatt

Seriesegern - kamratskapets triumf.

EAI:s damer startar syklubb

Förteckning...1948—62

Fotbollens U-verksamhet

Bordtennisen - bara uppåt

EAI:s årssammanträde -62

Styrelsens nya vpr.

Kovan kommer...

Mjölby - tre perioder

Som sagt var...

De aktivas märke

Till flydda tider...

Skolfotbollscupen 1962

Ett brottningsår...

Brottarnas U-verksamhet

Tränaren... P. Berlin

Fri-idrotten på frammarsch

Bättre dag för...

Här finns inga fritidsprobl

5 års verksamhet

...rullangår - härskanise

På utflykt i det förgångna

Får jag lov att presentera

... några rader, som jag gärna vill att Du skall uppfatta som en inbjudan att närvara vid vår årsavslutningsfest.

I vårt förra nummer av "EAI-aren" fanns infört en artikel under mottot "Vi träffas i Eslöv 1963". EAI kan nämligen då se tillbaka på en 55-årig verksamhet och är det då också fem år sedan det sist var en mera allmän samling av alla de olika medlemsgenerationer, som under åren fört EAI:s färger. Vid vår jubileumsfest 1958 framfördes många önskemål om att det åtminstone vart 5:e år skulle ordnas så, att alla EAI-medlemmar, således även äldre sådana, som kanske nu har sin utkomst långt från Eslöv, kunde samlas för att uppliva gamla minnen och återknyta gamla vänskapsband. Vi anser nu att den dagen är kommen och att de framförda önskemålen skall ha möjlighet att förverkligas. Lördagen den 9 februari 1963, således om en knapp månad, kommer EAI att avhålla sin sedvanliga årsavslutningsfest å Stadshotellet och vid detta tillfälle tror vi det skulle vara speciellt lämpligt att Ni lite äldre grabbar också kunde vara med. Dels får Ni gamla kämpar då tillfälle att, som ju meningen är, träffa varandra, och dels får den nuvarande generationen möjlighet att stifta bekantskap med sina föregångare. Nu är det ju helt naturligt att kanske många av Er drar sig för långa och besvärliga resor och en massa extra kostnader, som man alltid får till på handen, men har Du möjlighet att komma skulle Du göra både oss och många av Dina gamla kamrater väldigt glada. Själva festen kommer att bli av allra enklaste slag, precis som den brukar att vara vid våra traditionella årsavslutningar, så till den behöver Du säkert inte anslå så många kronor. Vi tror därför att Du skall göra allt som är möjligt för att kunna närvara — ja vi räknar faktiskt med Dej — men för att vi skall få någon uppfattning om hur många som kommer, vill vi be Dej skicka oss ett par rader, där Du meddelar hur många Ni blir i Ditt sällskap. Att Din fru eller fästmö är hjärtligt välkommen med behöver väl knappast poängteras.

Alltså skriv till Eslövs Allmänna Idrottsförening, Stora Torg 5, Eslöv, och låt oss om möjligt få Ditt brev före den 2 februari.

VI TRÄFFAS I ESLOV DEN 9 FEBRUARI.

*Dam- &
Tonårsmode
av klass*

SAHLINS

Konfektions Aktiebolag

ESLÖV

Forum för aktuell debatt!

I denna spalt kommer vi vår vana trogna att göra ett inlägg i vad vi tror för idrotten aktuella problem. Denna gång försöker vi få till stånd diskussion om vissa företeelser inom brottningen, som kanske kunna vara värda ett närmare studium. Om inlägget i någon del skulle skjuta över målet, finns det ingen anledning att ta detta så förtvivlat högtidligt — huvudsaken är att problemet blir ventilerat, så att diskussionen ev. kan leda till åtgärder för brottnings bästa.

P. S. På förekommen anledning känner vi oss åter föranlåtna att meddela, att i denna spalt, varken nu eller tidigare, någon enskild person eller klubb behöver känna sig utpekad, utan är hela vår strävan att få igång diskussion om de i vårt tycke förekommande missförhållandena inom idrotten.

Utan att göra anspråk på att vara någon större "förståsigpåare" av den ädla, traditionsrika brottningsporten, behöver man väl inte anses ta till överord för att påstå, att denna idrottsart för svensk del, både publikt och resultatmässigt, gått mycket tillbaka under det senaste årtiondet. Det är inte längre den gamla fläkten och atmosfären i brottarlokalerna och den brottningsunderhållning som bjuds är till 90 proc. intresselös och händelsefattig. Det är därför inte heller att förundra sig över att den gamla, trogna publikstammen har naggats hårt i kanten, snart kanske så hårt att den helt kommer att försvinna. Vad detta skulle innebära för brottningsporten är säkert inte alltför svårt att tänka sig. Vad är det då egentligen som har hänt och vad beror denna snedvridna utveckling på? Ja, svaren

manhang bara åstadkomma hedersamma förluster. Visserligen tycks svensk brottning till 100 proc. ha anammat olympiadernas gyllene regel att det viktigaste inte är att segra utan att delta, men det skulle otvivelaktigt vara väldigt trevligt för oss svenskar att segra åtminstone nån gång när vi deltar. För vår del är vi enfaldiga nog att tro, att man för att vinna en match, måste ha lärt sig att ta initiativ, att kunna koppla ordentliga grepp och att fullfölja dessa med poänggivande kast. Som åskådare kan man därför inte nog förundra sig över hur i herrans namn reglerna kan tillåta, att en av kontrahenterna i en match kan förklaras som vinnare på poäng, utan att ha utträtt något positivt under hela matchen, men vinner på att motståndaren av en eller annan anledning erhållit en varning. Nog har

BROTTNING

— MED BOTTENKÄNNING —

som ges äro många och skiftande. En del anser att de nya reglerna har förstört brottningen, en del skyller på ledarebrist, andra åter anser att ungdomen inte längre är så träningsvillig som förr, andra tycker . . . osv, och de som inte har något annat argument skyller naturligtvis på TV:n. Vad som är sanning och vad som är dikt i de framförda påståendena skall här inte göras ens en antydning till att analysera, utan kan väl dessa problem med varm hand överlätas på de styrande inom sporten, om nu dessa har upptäckt att brottningen har problem. Under alla förhållanden går det inte längre att hemfalla åt rosenröda drömmier om en för länge sedan svunnen storhetstid, utan måste vi försöka att se sanningen i vitögat — att vi är på mycket god väg att rasa ner bland gårdsgårdsnationerna i vår gamla nationalsport — brottningen. Den brottning vi presterar idag är inte mycket att ställa ut och det räcker absolut inte att i internationella sam-

man rätt att fordra, att den som skall förklaras som vinnare själv skall ha åstadkommit någonting i brottningsväg, för att motivera en seger. Men är det nu en gång så att reglerna ger brottaren möjlighet att vinna utan att slå ett enda kast, varför skall han då anstränga sig med sånt — det kan ju knappast finnas någon giltig anledning. Det är denna mentalitet som är så felaktig och som är så farlig för brottnings och den enskilde brottarens utveckling. Man har därför anledning att tro, att om i första hand de nationella reglerna gjordes om så, att de mera kastvilliga brottarna premierades på "stångkorvarnas" bekostnad på ett mera påtagligt sätt än vad nu är fallet, det skall finnas möjlighet att åstadkomma en mera innehållsrik och aktiverad kamp på mattan. Som diskussionsunderlag vill vi här i saken, gratis och portofritt, framföra följande om poängbedömning och periodindelning för en match. Totala matchtiden skall som nu omfatta 10 minuter.

Efter 3 minuters stående brottning verkställs domarevotering. Om den ene av brottarna hos två av domarna anses leda matchen (ha erövrat minst en poängs ledning över motståndaren), får han välja om han vill fortsätta matchen i stående eller i parterr. En ev. parterromgång skall omfatta 2 minuter med den, som förklarats som ledande efter första stående perioden hela tiden i överläge. Matchen avslutas sedan med 5 minuters stående brottning, varefter slutgiltig domarevotering sker. För att segrare skall kunna koras måste endera av brottarna hos minst 2 av domarna ha belönats med minimum 2 poängs övervikt i förhållande till motståndaren. Om parterr ej valts eller någon ledande ej har kunnat utses efter första stående perioden, skall matchen fortgå hela tiominutersperioden i stående.

Med detta skulle man förmoda att brottaren skall stimuleras, att redan under första perioden utträtta åtminstone så mycket att han skall få tillfälle att utnyttja den fördel det i regel måste innebära att få en parterromgång med sig själv i överläge. Men dessutom ges han sedan inte möjlighet att "maska" sig igenom resten av matchen, genom att bara slå vakt om sin erövrade ledning, utan han måste, för att bli vinnare på poäng, öka sin ledning till minst två poäng!

Det här framförda har som synes giltighet vid individuella matcher. För att sporra brottarna att gå in för effektivare och till fall syftande brottning även vid serie- och lagmatcher, föreslås att den vanliga kvot- och poängberäkningen slopas och ersättes med ett annat system, som vi här nedan skall redovisa och som innebär att det lag som enligt nedanstående beräkning uppnått flest poäng har vunnit tävlingen. Således anser vi att fallseger bör taxeras med förslagsvis 3 poäng, arbetsseger med 2 poäng och oavgjord match med 1 poäng. Diskvalifikation eller uppgiven match betraktas som fallförlust. Lämnad walk over bör bestraffas med 4 poäng, som således skall tillgodoräknas motståndarlaget. Med dessa åtgärder tro vi att brottningen kommer att bli mera attraktiv för publiken, samtidigt som de bör vara ägnade att ingjuta en positivare inställning till brottningens mål hos sina utövare. I nämnda poängförslag kan särskilt uppmärksammas den höga straffpoäng som åsatts lämnad walk over.

Som åskådare blir man inte särskilt begeistrad över att det så gott som vid varje serie- eller lagmatch

lämnas walk over i framförallt flug- eller tungvikt eller t.o.m. i båda klasserna. Näja, skall man vara ärlig kan det med hänsyn till den intetsägande brottning som överlag bjuds bara vara till fördel — åtminstone för publiken. Men dessa ständiga walk overs tar ju redan från början bort det mesta av den ev. spänningen från tävlingen, samtidigt som ju resultatet knappast kan anses ge full sportslig rättvisa. Denna höga straffpoäng har därför åsatts för att försöka tvinga fram en sådan ordning, att det alltid skall löna sig att ställa upp med fullt lag. Vi är dock väl medvetna om att detta i många fall stöter på många svårigheter, men åtgärden kanske till slut kan få klubbarna att reagera mot dessa "onaturliga" viktklasser, så att de helt kommer bort från programmet eller åtminstone så, att vetigare viktklassindelning åstadkommes. Speciellt bör det väl finnas anledning att opponera mot en klass som flugvikt, eftersom det väl knappast kan finnas någon vuxen människa i vårt land eller i hela den civiliserade världen som kan vara naturlig flugviktare. Och om det till äventyrs skulle finnas något enstaka exemplar, skall väl inte denna minoritet få stå hindrande i vägen för en i övrigt sunt utvecklad lagsport. För det kan väl knappast vara meningen att klubbledarna skall ställa sig i kö utanför BB, för att ev. kunna finna något nyfött barn, som med möda skall kunna pressas in i flugvikt.

Ja, detta om viktklasser får naturligtvis bara betraktas som ett litet apropå utanför ämnet, men det kan nog ändå inte helt förbises, att många av de orosmoment som de ständigt lämnade walk overs orsakar, ligger just häri. Men för att få fram friskare tag och bättre brottning behöver absolut mycket göras, och låter vi vårt här lämnade bidrag utgöra en liten del av de omfattande diskussioner som bör komma till stånd till gagn för vår brottnings vidare utveckling. Vi har nämligen svårt att finna det nuvarande tillståndet gott och kan absolut inte, i motsats till vad som sker på en del håll, mobilisera någon större entusiasm och glädje över att en fulltalig och troligen mycket vältränad svensk brottartrupp kommer hem från ett VM med en skörd av en, säger en fjärdeplats i bagaget. Med den klass svensk brottning idag håller, anser vi att det är betydligt viktigare att något göres och att nya vägar prövas, även om detta inte med ens skulle ge resultat — än att ingenting göres alls.

Medlemmarna i Eslövs Allmänna Idrottsförening

kallas härmed till

Å R S M Ö T E

å Klubblokalen

Onsdagen den 6 febr. 1963

kl. 19.00.

Dagordning enl. stadgarna. Stadgeändring

inbjudes till

Å R S F E S T

å Stadshotellet

Lördagen den 9 febr. 1963

kl. 19.00.

Supé — Prisutdelning — Dans

Seriesegern - kamratskapets triumf.

Efter fyra år i div. V, blev det äntligen vårt fotbollslag förunnat, att efter en fin slutspurt, stå som seriesegrare och därmed åter få deltaga i det nationella seriesystemets div. IV.

De intensiva och omfattande förberedelser, som gjordes på ett tidigt stadium av säsongen, visade sig bära frukt. De många tidiga träningsmatcherna — alla mot lag som deltog i högre serie än vi — samt ett träningsläger omedelbart före seriestarten,

kunde ställa förväntningarna mycket högt på laget inför den kommande serien. Dock fanns det folk inom vår fotbollsledning, som varnade mot alltför stor optimism och var mera återhållsamma i sina profetior om utgången av serien. Detta, att ha gjort bra träningsmatcher, var ju i och för sig inget nytt för våra fotbollsspelare, men när det kommit till de avgörande proven har de sällan lyckats infria vad dessa träningsmatcher lovat.

De som gjord'et. A-laget efter välförrättat värv. Stående fr. v. Allan Möllestam, tränare, Bengt Knutsson, Birger Persson, Rolf Lilja, Bo Persson, Kjell Sjögren, Kjell Andersson, Tore Larsson, Nils-Arne Sjögren, Malte Ljungberg, lagled. Sittande fr. v.: Hans Hansson, Bert Ohrström, Sven Ericsson, Bo Lindeberg, Ulf Olsson.

var tydligen den rätta medicinen, för att på lång sikt ge den kraft och samling, som i seriespurten skulle visa sig vara en avgörande tillgång. Detta med träningsläger var för oss något alldeles nytt, som vi tidigare inte haft förmånen att kunna arrangera. Under vår skicklige tränares, Allan Möllestam, ledning, fick grabbarna vid det anordnade Tyringelägret en välbehövlig gnuggning och fin-slipning av de träningsförberedelser man tidigare bestått. En annan bidragande faktor av mycket väsentlig betydelse, är det goda kamratskap, som genom hela spelåret varit rådande både spelarna sinsemellan och i förhållandet spelare till ledning — ett kamratskap, som grundlades under dessa träningsdagar i Tyringe och sedan dess ytterligare förstärktes. De resultat, som åstadkoms under vårens träningsmatcher gjorde, att man med fog

Det var dock med övervägande höga förväntningar vi kunde se seriestarten an. Det kom därför som en mindre chock, att vi i första matchen — som spelades på bortaplan — inte lyckades nå mer än ett oavgjort resultat. I nästa match, som vi spelade hemma, gick det dock bättre och vi inkasserade tipsenligt en tvåpoängare. Därmed trodde man också, att den värsta premiärnervositeten skulle vara övervunnen. Det visade sig dock inte helt vara fallet, utan när vi i nästa omgång mötte Bjärsjölagård borta, råkade vi ut för ett överraskande stort nederlag. Det skulle senare visa sig bli den enda förlusten i årets serie. Laget var tydligen nu inte i den form, som man visat i tidigare matcher, utan det var synbart, att en reaktion inträtt efter den långa förberedelsesäsongen. Det sviktade också betänkligt lite varstans i maskineriet till följd

av, att man inte helt stod rycken inför nervpressen och det oväntat hårda motstånd man rönt. Genom de poängförluster vi sålunda åsamkats blev vi för lång tid framöver ohjälpligt efter och någon egentlig chans till serieledning hade vi faktiskt aldrig. Grabbarna gav dock inte slaget förlorat, utan gjorde i fortsättningen i stort på vad dem ankom och när våromgången var slutspelad hade vi lyckats knappa in något på serieledarnas försprång. Inledningen av höstsäsongen tände åter nytt hopp, då vi kunde starta med fem segrar i svit. Det visade sig dock hjälpa föga, då tabellettan i sin tur vägrade att kapitulera. Trots att vi sedan — visserligen med ett manskap, som starkt åderlåtits genom spelarejusteringar — endast orkade med tre oavgjorda matcher i följd, steg spänningen i serien, genom att serieledarna samtidigt råkade ut för ett par överraskande bakslag. Vi var så framme vid den moraliska finalen mot Bjärsjölagård på vår hemmaplan. Vinnaren av den matchen ansågs allmänt deciderad till seriesegern. Vi vann matchen med 2—1 och övertog därigenom tetplatsen i serien, som vi sedan inte släppte ifrån oss. Därmed var också det mål, som i flera år hägrat för oss, nått. Utgångsläget var, paradoxalt nog beroende på vår svaga start, det bästa tänkbara, genom att vi så gott som genom hela serien kunde ligga avvaktande, utan den press på oss, som det alltid innebär, att alltför tidigt toppa serien.

—o—o—o—

I Mellanskånska cupturneringen deltog vi som vanligt och denna gång betydligt framgångsrikare än under de närmast föregående åren. Lottningen av cupen innebär ju alltid ett visst spänningsmoment och fru Fortuna var vänlig nog att ge oss hemmamatch i första omgången mot inte alltför märkvärdiga Tjörnarps. Nästa match skulle dock bli betydligt besvärligare i det att vi fick möta gamla arvfunden Hörby Boif på bortaplan. Det hindrade oss dock inte från att vinna matchen med 2—1. Efter det att lottningen till tredje omgången offentliggjorts, ansågs det nog allmänt, att vår saga i cupen skulle vara slut för denna gången. Vi begärvades visserligen med hemmaplan, men som motståndare skulle vi få ingen mindre än div. IV-laget IFK Hörby. Grabbarna i laget hade dock en lite annan inställning till problemen än vad den stora allmänheten hade och gjorde sin absolut bästa match för året, och vann med utklassningssiffrorna 6—0. Därmed var vi framme i semifinalen. Här kvarstod Bjärsjölagård, Asmundtorp, EAI och Eslövs IK. Den mest ogynnsamma lottningen något av de tre förstnämnda lagen kunde råka ut för var helt naturligt att bli hoplottat med div. III-laget EIK. Det blev vi som drog niten. Ur många fotbollsintresserades synpunkt innebar det dock en

önskelottning och matchen som sådan kom också att bli mycket dramatisk och spännande. En publik på över 900 personer fick se ett verkligt kämpaglatt EAI-lag, som efter ett underläge med 1—3, åstadkom en fantastisk fin spurt och gjorde ställningen jämn, d v s 3—3 — och t o m var ytterst nära att på slutet avgöra matchen till sin fördel. I den följande omspelsmatchen, var dock inte laget mäktigt, att ännu en gång spela med samma skärpa, utan resultatet blev en välförtjänt 3—1-seger för lokal-konkurrenten. Därmed hade vi slutspelat i årets cup, men grabbarna har all heder av sin insats.

Matchstatistiken för året ser ovanligt prydligt ut, vilket också framgår av nedanstående "plock".

A-laget har spelat 37 matcher, varav 25 vunnits, 7 spelats oavgjorda och 5 förlorats. Målskillnaden är 100—52.

Bert Öhrström och Bo Persson har deltagit i lagets samtliga matcher. N.-A. Sjögren toppar listan över målskyttarna med 27 gjorda mål, medan andraplatsen delas av tre spelare, nämligen: Kjell Sjögren, Birger Persson och Rolf Lilja med vardera 14 gjorda mål.

Div. V, Skåne, mellersta

Eslövs AIF	22	16	5	1	61—28	37
Bjärsjölagård	22	16	1	5	52—21	33
Hörby Boll	22	9	4	9	42—38	22
Röstånga	22	8	6	8	33—40	22
Örtofta	22	9	3	10	57—49	21
Harlösa	22	9	3	10	53—47	21
Tjörnarps	22	9	2	11	29—40	20
T. Hällestad	22	8	3	11	32—42	19
Maglasäte	22	8	3	11	44—55	19
Stehag	22	8	2	12	39—58	18
Färingtofta	22	7	3	12	35—53	17
Borlunda	22	7	1	14	45—51	15

Reservlaget, har i likhet med vad som varit fallet under senare år, deltagit i Lunds Gif:s Reservlags-serie. Resultaten av de olika matcherna har här för vår del varit lite upp och ner. Detta helt naturligt beroende på, att det som regel är reservlaget, som får sitta emellan vid laguttagningarna, så att det många gånger av skilda anledningar tvingats ställa upp med alltför juniorbetonade uppställningar. En placering mitt i tabellen blev dock ett acceptabelt slutfacit. Laget försvarar därmed väl sitt deltagande i detta sällskap.

Allt som allt har laget avverkat 25 matcher, varav 15 vunnits och 10 förlorats, med en målskillnad av 79—63. Bo Hägg har deltagit i samtliga matcher, medan Bertil Persson och Arnold Persson kommer närmast med vardera 22. Trots att Stig Karlsson vid många tillfällen deltagit i representationslaget, har han varit B-lagets överlägset bästa målsyttare med 18 gjorda mål.

Med ledning av de uppnådda resultaten måste helhetsintrycket av det gångna spelårets bemödanden betraktas som gott — ja, t o m mycket gott. Det är bra länge sedan det varit en så genomgående hög klass på fotbollsspelet inom EAI, både spelmässigt och taktiskt, samt kombinerat med en sådan vilja att verkligen uträtta något positivt, som det har varit i år. Alla, både spelare och ledning, har all heder av sina insatser. De resultat, som åstadkommit är följden av ett utomordentligt teamwork, där alla de olika kuggarna väl förstått att underordna sig kollektivet och efter bästa förmåga försökt att följa de uppgjorda dispositionerna. Äran härav tillfaller naturligtvis först och främst de aktiva, men utan en bra ledning och framförallt utan en skicklig och kunnig träningsledare, hade årets facit säkerligen inte varit lika gott. Det finns därför all anledning, att här ge lagets tränare, Allan Möllestam, en honnör för ett väl genomfört tränarearbete. De resultat, som han på relativt kort tid åstadkommit med vårt spelarematerial, kan inte skattas högt nog. Förmånen att ha tillgång till en verklig tränarekapacitet har nu kommit väl till synes — men för att denne skall lyckas i sitt arbete fordras absolut, att samtliga aktiva till 100 % tar del av och utnyttjar den lärdom han har att förmedla.

Efter en säsong med så gott som idel framgångar, har man naturligt nog lätt för att bli lyrisk och alltför lätt glömma de uppgifter, som förestår, för att istället så länge som möjligt dröja kvar i den glädjens berusning, som är en självklar följd av ett lyckosamt fullbordande av en lång och svår tävlingssäsong. Det kan därför vara skäl i att kasta blicken framåt och nyktert analysera de uppgifter som förestår. Först kan väl då konstateras, att deltagandet i den nya serien inte kommer att bli en sinekur. Motståndet blir med all säkerhet av helt

annan klass, både vad spelstyrka och snabbhet beträffar, än vad vi under de senaste åren varit vana vid. Det finns dock ingen anledning att börja serien med alltför stor högaktning för de nya konkurrenterna — utan istället redan från början ställa siktet högt. Det är nämligen ingen tvekan om, att vårt unga lag har mycket att ge ännu, även om maskineriet inte är alldeles väloljat. Av tradition har vi alltid haft lätt för att spela mot motståndare, som så att säga "spelar spelet", ett faktum, som väl markerats i mellansäsongens cup- och vänskapsmatcher. Det kan dock finnas anledning, att varna mot den tendens, som ofta är rådande, nämligen att börja en serie, som om de inledande matcherna inte skulle ha samma betydelse som de avslutande. Dessa första poäng är nämligen oerhört viktiga för den vidare utvecklingen av serien, även om dessa poäng inte begåvats med samma gloria, som de som ev. kan hemföras i en hektisk slutstrid. Med den utomordentliga kampanda och lagmoral som hittills visats, är det absolut inte förmätet, att tro på pojkarnas goda vilja, att göra det bästa möjliga av de problem de kommer att ställas inför — och med en verklig vilja går det att övervinna det allra mesta. Kan laget i sin nya serie åstadkomma en hedersam placering, har vi alla anledning att vara nöjda, även om målsättning alltid skall vara serieseger — och ingenting annat.

—o—o—o—

Då vi genom tidningspressen fått bekantgjort, att vår gamle fotbollskämpe, Anton "Sudden" Jönsson, slitstark halvback i vårt fotbollslag på 20- och 30-talen, genom en olyckshändelse ryckts bort — han omkom vid en eldsvåda i Köpenhamn — anser vi det som vår plikt mot alla hans gamla EAI-vänner, att här, på detta sätt, återförmedla det dystra budskapet.

JÄRNMANNEN

OLSSONS

FACKMANNEN

JÄRNHANDEL

P. ARNELL

Telefon växel 13250

E. A. I.:s damer startar syklubb.

Under hösten har ett antal damer — fästmör och fruar till våra medlemmar — slutit sig samman och startat en syklubb. Sammankomsterna sker en gång i veckan å vår klubblokal och avsikten med klubben är, att de arbeten som förfärdigas sedan skall skänkas till eller i vissa fall inköpas av föreningen. Dessa arbeten skall sedan utgöra vinster i ett lotteri, vars behållning skall gå till träningsverksamheten för vår ungdomsavdelning i fotboll. Initiativet är således mycket lovvärt och kan det vara på sin plats att här framföra vårt tack för det intresse dessa damer lagt ner till vår verksamhets bästa. Sykvällarna har i genomsnitt besökts av ett 15-tal damer och ännu i det närmaste lika många, som på grund av olika omständigheter inte kan närvara vid syaftnarna, arbetar hemma för att sedan skänka sina arbeten till klubben. Förutom de rent ekonomiska aspekterna på sådan verksamhet har den ju även sin stora betydelse för sammanhållningen och kamratskapet medlemmarnas damer

Några av deltagarna i damklubben församlade till symöte med sekt.-ordf. Lennart Ohlsson i bakgrunden.

emellan, eftersom dessa kanske inte annars ges möjligheter att komma samman i den utsträckning, som är önskvärt, eftersom vårt intresse helt naturligt främst riktar sig till den aktiva idrotten och dess utövare. Initiativet till denna damklubb måste således betraktas som mycket gott, och är det vår förhoppning att den påbörjade verksamheten skall kunna fortsätta och t.o.m. ytterligare utvecklas — allt till vår gemensamma glädje och trevnad.

Förteckning över spelare som deltagit i A- och B-lagen

under åren 1948—1962.

Göte E. Olsson	350	Berth Öhrström	95
Sten Sandberg	345	Knut Johansson	94
Hans Hansson	338	Tore Larsson	92
Ove Gullstrand	307	Ulf Olsson	87
Göte Nihlén	223	Kurt Johansson	85
Bertil Sandberg	203	Bengt-Å. Andersson	82
Sven Jönsson	201	Bo Nilsson "Pia"	78
Sven Nilsson	201	Jan. Ljungdahl	74
Göte Mårtensson	197	Bo Ljungdahl	69
Kjell Arvidsson	191	Stig Karlsson	69
Bertil "T." Persson	180	Bo Lindeberg	56
Bertil "J." Persson	178	Johnny Nilsson	53
Birger Persson	175	Hans Persson	52
Bo Persson	171	Bengt Knutsson	49
Knut Olsson	169	Bo Hägg	46
Stig Petersson	168	Kjell Sjögren	45
Malte Ljungberg	163	Bengt Rosén	38
Olle Kulle	161	N.-A. Sjögren	37
Sven Ericsson	124	Kurt Knutsson	35
Nils Hansson	123	Arnold Persson	34
Bengt Arvidsson	122	Rolf Lilja	29
Tommy Larsson	119	Szaba Szkaliezki	24
Nils Fredriksson	116	Kjell Andersson	22
Sven Sundberg	108	Sten Sjödahl	17
Göte V. Olsson	101	Jack Christiansson	15
Bror Petersson	100	Kurt Dahkvist	8

Fotbollens ungdomsverksamhet.

Verksamheten i vår ungdomsavdelning har under det gångna året ytterligare utökats, då vi även börjat med träning för yngre grabbar i åldern 10—12 år. Dessa träningskvällar har varit flitigt besökta.

Vi har under året deltagit med ett juniorlag, ett 14-årslag och ett 13-årslag i av oss själva arrangerade serier. Ur statistiken kan framhållas att juniorlaget spelat 21 matcher, därav 9 vunna, 3 oavgjorda, 9 förlorade. Målkvot 47—27 vilket räckte till en femte placering i serien. Jack Kristiansson, vänsterback, har deltagit i samtliga matcher, där efter följer Lars-Roland Jönsson och Sten Sjö Dahl med 19 matcher vardera.

14-årslaget har spelat 18 matcher med 11 vunna, 3 oavgjorda och 4 förlorade, med en målkvot av 25—8. I denna serie blev det en tredjeplacering. Alla matcherna har Sven Sandén spelat.

13-årslaget blev fyra i sin serie.

12-årslaget har endast spelat vänskapsmatcher men kommer nästa år att delta i serie.

Träningsfliten har varit mycket god inom alla åldersgrupperna. Allra flitigast har varit för juniorlaget Bo Lindeberg och Rolf Lilja. 14-årslaget Sven Göransson. 13-årslaget Göran Göransson och för 12-årslaget Bengt Högberg.

Under det gångna året har vi också för första gången inlett fotbollsutbyte med en tysk klubb, VFB Lübeck, som gästade oss under pingsten och spelade en match mot vårt 14-årslag, vilken vi förlorade med 1—0. Detta besök återgäldades den 17—19 augusti då vi gästade Lübeck. Då flertalet av grabbarna inte varit i Tyskland tidigare blev resan

en stor upplevelse. Vi anlände till Lübeck den 17 augusti efter en trevlig resa som gått från Malmö via Köpenhamn—Gedser. På lördagen hade våra värdar anordnat en utflykt, som företogs i privatbilar. Vi fick bl.a. besöka gränsen mellan Öst- och Väst-Tyskland. Vidare gjordes ett uppehåll på den berömda badorten Trawemünde.

Spelare och ledare samlade under en utflykt vid östtyska gränsen.

Söndagen började med en rundvandring i staden där vi fick se alla sevärdheter. Därefter var det tid för matchen. På grund av ombyggnad av Stadion fick vi spela på en tillfällig plan, som bestod av mest grus och då den också var ganska våt blev matchen ett verkligt konditionsprov. Trots dessa svåra förhållanden lyckades vi få revansch och vinna med 1—0.

Direkt efter matchen anträdde vi hemresan och efter denna allt i allo lyckade utfärd anlände vi vid 11-tiden till Eslöv, alla nöjda och belättna och säkert någon erfarenhet rikare.

N S T - E S L Ö V S T I D N I N G

ger sina läsare

- nyheterna tidigt på morgonen och ger besked om aktuella händelser planerade för dagen.
- Dessutom bevakas händelserna över hela världen och
- **framför allt får läsekretsen veta allt om Eslöv och bygden däromkring i vettiga och korrekta artiklar och reportage.** Detta betyder att läsekretsen serveras på en gång världs- och riksnyheter samt de lokala händelserna och dessutom mängder av annan intresseväckande läsning.

/// N S T är Skånes näst största morgontidning ///

K Ö P

G O D A R E

- K Ö P

FELIX

Bordtennisen - bara uppåt.

— EAI toppar serietabellen för tredje året —

Våra bordtennisspelare är nu inne på sitt tredje år utan serieförlust. Säsongen 1960—61 vann EAI både Frostaserie och -cup. Förra året blev det vinst i Skåneserien norra, och i år ligger vi efter höstomgången utan nederlag i toppen på Skåneseriens västra grupp VII. Sedan man i år helt lagt om serierna, har det blivit ett stort antal grupper med endast fyra lag i varje, men EAI spelar i en serie med ursprungligen åtta lag, och det är nog att föredraga. A-lagets kvot är f.n. 36—6.

Suveränt A-lag: — Fr. v. Gösta Rydelius, Bertil "Timpa" Persson och Evert Nilsson.

Det ungdomliga reservlaget ligger också mycket väl till i Frostaserien med endast en förlust på sju matcher och en så fin kvot som 39—13. Båda lagen inledde säsongen med en rad vänskapsmatcher, och då blev det storsegrar över Stockamöllan, som ligger två serier högre samt mot Tängelsås och oavgjort mot Marieholm. Pojklaget inledde med 5—5 mot IFK Hörby, och fler matcher kommer. Problemet är dock det gamla vanliga: att få tiden och lokalen att räcka till. — Sporthallen är efterlängtat.

Vi hade en manstark trupp som deltagare i den s.k. Sverigetävlingen. Här blev det inga placeringar,

Sven Sonesson - pingislöfte

men det förtjänar nämnas, att det gäller en handi-captävling, där de våra var bland de allra hårdast belastade. Evert startade således på 0—15 och Gösta Rydelius på 0—13 i de matcher, där de blev utslagna. Men det blev EAI i toppen av den stora herrklassen, och det var f.ö. ytterst nära att de våra tagit de tre främsta platserna. Nu toppade Bertil "Timpa" Persson och Gösta Rydelius prislistan, men Evert Nilsson var snubblande nära att taga en plats i semifinalen.

Liksom i fotboll har EAI i sin bordtennissektion ett mycket gott kamratskap. Det har en stor del i framgångarna på sistone. Sedan får man vara beredd på att avundsjukan gärna vill göra sig bred. "Förtroendet" tycks ha blivit övermäktigt för en viss skribent. De är sura, sa räven om rönnbären.

—o—o—o—

Serietabellen Div. VII Skåne västra/södra

Eslövs AI	6	6	0	0	36—6	12
Kågeröd	6	5	0	1	32—12	10
Foresta	6	4	0	2	25—22	8
Röstänga	6	3	0	3	21—25	6
Fram	6	2	0	4	20—29	4
Wormo	6	1	0	5	19—33	2
Annelöv	6	0	0	6	10—36	0

EAI:s ÅRSSAMMANTRÄDE 1962.

Onsdagen den 31 jan. 1962 avhöll Eslövs Allmänna Idrottsförening sitt årssammanträde å klubblokalen.

Förhandlingarna leddes av föreningens ordförande Knut Johansson, som i sitt hälsningsanförande uttalade ett varmt tack till de olika sektionerna och utskotten för ett gott nedlagt arbete. Han kunde också meddela att medlemsantalet under året ökat till 440, den högsta medlemssiffran i EAI:s historia.

Före förhandlingarnas början hölls parentation över de under året avlidna medlemmarna, körsnär Ernst Andersson och kioskägare Otto Sandgren.

Verksamhets- och ekonomiska berättelser godkändes och ansvarsfrihet beviljades. Årsavgiften beslöts utgå med oförändrat belopp i förhållande till 1961.

Val av funktionärer gick helt i enighetens tecken och de olika styrelserna och utskotten fick följande utseende:

Ordförande: Knut Johansson, omvald.

Styrelseledamöter: Thure Ramberg och Knut Jönsson, omvalda på 2 år. Lennart Ohlsson och John Pettersson, kvarstående.

Styrelsesuppleanter: Sven Jönsson och Hans-Börje Persson, kvarstående, Yngve Stein, Enock Martini och Börje Nilsson, nyvalda — samtliga på ett år.

Medlemskommitté: Kjell-Ake Sydmark, Hans-Börje Persson, Gunnar Willingmarc och Thure Ramberg, omvalda på ett år.

Revisorer: Birger Svensson, omvald och Birger Fristedt, nyvald — båda på ett år.

Revisorsuppleanter: Stig Sandén, omvald och Arthur Stenbring, nyvald — båda på 1 år.

Idrottsmärkesombudsman: Erik "Snabbe" Persson, omvald på 1 år.

Urklipparkivarie: Oscar Jönsson, omvald på 1 år.

Medlemsbladskommitté: Huvudstyrelsens medlemmar.

Valberedning: Sven Jönsson, Yngve Persson och Nils Fredriksson, omvalda på 1 år.

SEKTIONSUTSKOTT:

Fotboll: Lennart Ohlsson, Malte Ljungberg, Stig Pettersson, John Larsson, Yngve Persson, Curt Johansson, Göte E. Ohlsson, Nils E. Wessberg och Kjell Tenggren.

Brottning: Kjell Pettersson, Alf Johansson, Sven-A. Lind, John Pettersson, Sune Svensson, Erik Bengtsson, Nils Fredriksson och Per Berlin.

Frätdrott: Yngve Persson, Yngve Stein, Ebbe Eberyd, Erik Persson, Kjell-Ake Sydmark, Hans-Börje Persson och Tor Ekstrand.

Bordtennis: Gösta Rydelius, Leif Linné och Evert Nilsson.

Styrelsen uppsätter nytt vandringspris!

EAI:s styrelse har beslutat instifta ett vandringspris, EAI-SKOLDEN, som från och med 1962 är avsedd att kunna tilldelas sådan föreningsmedlem, som under året bäst anses ha fyllt stipulationerna för priset. EAI-skölden är ett förtjänsttecken, som helt skiljer sig från våra tra-

ditionella utmärkelser (guld- och silvernål, standar osv.) och kan i motsats till dessa erövrats även av s. k. passiv medlem. Statuterna för skölden återges här nedan och kommer densamma att för första gången utdelas vid vår nu förestående årsfest.

—o—o—o—

1. EAI-skölden är ett vandringspris, uppsatt av EAI:s huvudstyrelse 1962, att utdelas en gång årligen till medlem i föreningen, som under året nedlagt ett synnerligen gott arbete för föreningen eller vid idrottsligt framträdande spritt speciell ära och glans över EAI:s namn.

2. För att komma ifråga vid nominering av kandidat till skölden fordras medlemskap i föreningen minst 3 år i svit omedelbart före utdelningsåret.

3. Betalt eller på annat sätt premierat arbete, utöver vad som betingas av rent personliga utlägg eller av föreningen i speciella fall antagen praxis för ersättning, får ej upptagas till diskussion vid bedömningen.

4. En jury bestående av en representant för vardera av föreningens sektioner och huvudstyrelse med föreningens ordförande eller dennes ställföreträdare som juryordförande, skall sammanträda och besluta om utdelning av EAI-skölden senast den 15 januari året efter det för vilket prestationsbedömningen avser.

5. Den som tilldelas EAI-skölden erhåller hederstiteln "Bäste EAI-are 19...." och får sitt namn och det årtal för vilket skölden erövrats ingraverat på en silverbricka monterad på skölden. Dessutom erhåller resp. innehavare som ständig egendom en plakett med text "N. N. Bäste EAI-are 19...." samt frikort till föreningens samtliga aktiviteter under det år utdelning av skölden äger rum.

6. Skölden skall för att bli ständig egendom ha erövrats 5 (fem) gånger oavsett ordningsföljd och förbli till dess i föreningens ägo.

7. Om ingen inom 20 år har uppnått de stipulerade fem inteckningarna, skall skölden för alltid tilldelas den medlem som erhållit flest inteckningar i densamma.

Därest två eller flera medlemmar ha erhållit lika många inteckningar, skall skölden tillfalla den av dessa, som innehåller flest medlemsår i föreningen.

Om antalet medlemsår ävenledes skulle vara lika, erhåller den av dessa skölden för alltid som erhållit den första inteckningen.

“ - - - - och förklarar jag härmed mötet öppnat”.

E. A. I.:s styrelse av år 1936, såsom tecknaren såg den. Ordförande var N. E. Lilja och i tur och ordning motsols finner vi Anders Lindstedt, Carl Gylldorff, Oscar Jönsson, Arvid Billström, Osvald Persson, (Pertell), C. F. Nilsson, M. Schwartzman, Gustav Malm och Sture Silve.

Kovan kommer, kovan går . . .

Rubr. rader ur en gammal sångvers har sin jaktiska tillämpning på vad som gäller det ekonomiska inom vår förening. Att ”kovan går” är under alla förhållanden ett obestridligt faktum, som knappast närmare behöver kommenteras, medan däremot att ”kovan kommer” i många fall inte alls är överensstämmande med verkligheten.

Det i ingressen sagda gäller speciellt inbetalningen av medlemsavgifter till föreningen. Vi har ofta förvånat oss över hur förtvivlat svårt vissa aktiva har att fullgöra sina skyldigheter i detta speciella fall. Att detta beror på att avgiften betraktas som alltför hög, har vi mycket svårt att föreställa oss, utan vill vi istället påstå, att det är en mycket ringa tribut den aktive har att erlægga som motvikt mot de kostnader föreningen påtar sig för varje medlem i form av resor, administration, material, lokalhyror, kostnader i samband med träning och tävling osv. I detta sammanhang bör också redovisas att vartenda öre föreningen får in kommer föreningsmedlemmen direkt tillgodo, eftersom vår kassabokföring alltid har en viss benägenhet att få slutsummorna i debet- och kreditkolumnerna att bli lika stora och behöver vi således inte ta hänsyn till något för oss så utopiskt som ”vinst av rörelse”. Det kan också förtjäna att påpekas att föreningens pengar så gott som ograverat kommer den aktive tillgodo, medan våra passiva och stödjande medlemmar i detta fall bereder oss mycket ringa bekymmer — varför vi på kostnadssidan helt kan bortse från dessa.

Hur stor är då den verkliga kostnaden för föreningen

för aktiv medlem? Naturligtvis kan en sådan frågeställning inte besvaras med något större mått av exakthet, men har vi här roat oss med att göra ett litet räkneexperiment.

Låt oss först lämna några faktiska uppgifter. Vi omsätter ungefär 55.000 kr pr år och har ett medlemsantal som håller sig omkring 425. Av dessa medlemmar är ungefär 200 aktiva, varav 75 seniorer och 125 juniorer och ungdomar. Fördelar vi nu våra pengar på dessa 200 aktiva får vi en kostnad pr aktiv medlem av i genomsnitt 275 kr. Nu tror vi dock att seniorerna belastar vår kassa med dubbelt så stora kostnader som ungdomarna och med den förutsättningen kommer man fram till att var och en av våra ungdomar årligen kostar föreningen 200 kr, medan kostnaden för varje senior blir 400 kr eller 55 öre resp 1:10 kr pr dag året runt. Detta visar också att ungdomarna tjänar in sin medlemsavgift redan efter knappa två dagars medlemskap, medan seniorerna behöver vara medlemmar 9 dagar för att uppnå samma sak.

Efter detta kan man väl med rätta få ställa frågan ”är det fortfarande någon som anser medlemsavgiften för hög?” Nej, det trodde vi knappast heller. Eftersom detta således inte kan vara orsaken till att det slarvas med inbetalningen, måste det bero på ren slöhet från den aktive medlemmens sida. Då vi nu tror att ingen vill bli betraktad som lat och slö, har man anledning att förvänta punktligare inbetalningar i fortsättningen. Och slutligen har vi också lyckats bevisa att det går att bevisa nästan vad som helst med statistik.

Mjölby

Vi ringde upp vår gamle ordförande J. S. Mjällby, numera redaktör på Östgöta Correspondenten i Mjölby, för att få en liten intervju med honom till detta månadsblad. Tyvärr råkade vi komma in lite olämpligt, eftersom han just var upptagen med det redaktionella arbetet, varför han bad att få återkomma med ett skriftligt opus istället. Detta gör ju att vår rubrik blir något malplacerad, men naturligtvis gör man ju alltid för att tillmötesgå en gammal EAI-are.

Efter en tid damp hans berättelse ned i vår kassalåda och resultatet av skrivklådan följer härnedan.

EAI-arens redaktör har bett mig sätta på pränt några minnen och hägkomster från min aktiva tid som EAI-are åren 1930—42. Ingen lätt uppgift sannerligen. Det vimlar av dylika nämligen. Måste bli så efter en så pass lång EAI-tid, som jag kan se tillbaka på.

Vad jag vill sätta främst av allt är det goda kamratskapet. Jag sade vid något tillfälle att EAI är det goda kamratskapets klubb och åren som gått jävar ingalunda den saken. Jag fick många goda kamrater och vänner, som man hälsar med mer än en igenkännande nick, då man möter dem i folkvimlet. Och vilka präktiga ledaregestalter. Några av dem har gått till minnenas värld, andra åter är verksamma på andra håll i landet och en del finns kvar i Eslöv. Jag minns dem alla med tacksamhet och glädje.

För en gammal idrottsledare, som jag får betrakta mig som numera, kändes det varmt in i hjärteroten, när en nu ung man, på min Eslövstid en mycket ung grabb, kom och hälsade och tryckte min näve vid 50-årsjubileet och sa: "Tack skall du ha för att jag fick komma med. Jag hade inte varit vad jag är idag om inte . . .". När man hör något sådant, då vet man att idrottsarbetet inte är förgäves, att idrottsarbetet har sina möjligheter att fostra och leda. För en idrottsledare som skall vara behjälplig att dana ungdomens väg, är det gott att veta att han varit till någon praktisk nytta. Ty jag har alltid hävdat att idrotten inte enbart får vara resultat och hjältebedrifter, utan också ett instrument i ungdomens fostran och utveckling.

Minnen var det . . . Låt mej då börja att berätta om Schwartzmans hatt. Det var ett lokaldarby — det var i plommonstopens år och undertecknad stod där skrudad i ett sådant. Jag stod parkerad invid nämnde Schwartzman, på den tiden aktiv i fotbollsstyret. Plötsligt blev det en invecklad situation och EAI höll på att göra mål och jag kände samtidigt en hård duns i mitt kära plommonstop — det var Schwartzman, som hade dunkat näven i det. Naturligtvis förebrådde jag Schwartzman för den bula han slagit i plommonstopet, men denne replikerade glatt: "Gör EAI mål, så kan du komma in till mej och hämta en ny hatt imorgon". Och vad hände? Några minuter senare gjorde Hacke Dahl 1—0 för EAI, som också vann matchen. Jag fick som utlovat en ny hatt av Schwartzman dagen därpå. Men vilken hatt. Den var brun och med svarta prickar överallt, som om flugorna gått fram över den. Men det blev en turhatt för EAI. Vi förlorade aldrig en match när jag hade Schwartzmans hatt på mej. Jag önskar faktiskt att nutidens EAI-ledare i fotboll hade varit begåvade med en sådan turhatt.

För att fortsätta med fotbollen minns jag från den tid jag och Walter P. (Stjärnholm) svarade för fotbollen, att den käre Walter en gång råkade ut för något som i nutiden skulle kallas black out. Vi spelade kammatch mot Arlov och mycket stod på spel. Svalöf bójade fram och åter och målen trillade in med jämna mellanrum i de båda burarna. När så matchen var slut kollationerade vi våra intryck. "Det gick ju bra Walter", sa min fru. "Nej, fru Mjällby, det tyckte jag inte alls — vi förlorade ju med 4—3". Jag har alltid all möda i världen att övertyga den hårt provade fotbollsledaren att poängen verkligen var våra den gången.

Värre var dock den prövning vi utsattes för, när vi första gången startade Mellanskånska cupen. Vi lottades mot Billinge. Då var det några, som tyckte att det var ett väl billigt lag att möta, varför vi gjorde en lösningslotten. Lotten föll då ut med Svalöf som motståndare och det lät ju alltid lite bättre. Svalöf kom således till Eslöv och — slog överraskande ut värdarna och utmötörerna. Det var ett ganska snopet hemmalag, som den gången lämnade planen. Mellanskånska cupen förlorade ju än och det kan ju vara en tröst för EAI att ha "uppfunnit" den tillsammans med Mellersta Skåne.

På ungdomsfotbollens område togs andra goda initiativ. I början på 30-talet startade EAI skolfotboll och denna fortsattes med att ställa upp pojklag och sedermera junior- och ynglingalag. Det första pojklaget gav goda tillskott till A-laget. Minns Robert Thomsen, som av HIF lånades till att representera Skåne i Köpenhamn och sedan blev HIF-are som tack för löst och fick spela allsvenskt. Ifrågasätter om inte EAI var först i landet med pojkfotboll. Först senare klubbade Ceve Linde (då göteborgare) idén, som nu är ett av Svenska FF:s populäraste patent.

Naturligtvis gjorde EAI-fotbollen sina utflyktsresor. Den trevligaste var säkert den till Bornholm samma år som Ystadsutställningen. Vi mottogs nära nog laglagsmässigt och matchen mot BK Rönne slutade 1—1. Bland poängerna: Mitt i natten när Rönneledarna låg och jag var på hemväg från banketten i en Ford med helfart och halvfart anno dazumal, körde vi förbi en gosse, som var på väg med raska steg mot andra änden av Bornholm. Det var "Bolla" Eskilsson, en av våra pojkar. Vår danske förare satte full fart back och kånade upp den vilsegångne, som var på väg mot Ystadsutställningen för Rönne.

Om resan är mycket att berätta, men jag inskränker mig till att säga, att EAI-arna blev våldsamt populära bland Bornholms flickor och stämde träff med åtskilliga av dem på Ystadsutställningen. Historien förtäljer.

att flickorna kom dit, men förgäves gick och sökte sina eslövsbekantningar. P.S. BK Rönne väntar visst fortfarande på sin returmatch — det kom så mycket annat emellan.

Naturligtvis var det både rosor och törnen under mina Eslövsår med fotbollen. Första året i Skåneserien div. I, minns jag alldeles särskilt genom sina tvåra omkastningar. Vi ledde efter höstomgången på bättre målkvot före Billesholm. Båda lagen låg på 16 poäng. Under vinteruppehållet tappade vi av olika anledningar nästan halva laget och vi fick det knepigt värre för att hålla oss kvar, trots att vi hade det så väl förspänt efter höstomgången. En annan svår motståndare fick vi, då vi just hade gjort klart för en Tysklands-turné — men beordrades av Bill Pettersson, mäktig man i Skåneboll på den tiden — att istället spela trelagscup för kvalificering till div. I, Skåneserien. Fick möta Bjuv i första matchen, som direkt knockoutbesegrade oss med 4—1, med tre mål, av en herre som hette Grip, inom loppet av 5 minuter. Sedan blev det visst Bjuvs öde att bli utslagna av IFK Hässleholm — om inte minnesbilden helt sviker mej.

Senare år har det visst varit mest upp och ner för gamla, anrika EAI. Men kanske Möllestam kan göra susen. Han är en fin tränare. Vi har haft honom i vår nuvarande klubb Mjölby AI och han har också tränat andra östgötaklubbar. Önskar honom all lycka till att få upp min gamla förening mot höjderna igen.

Det har blivit en lång epistel, som nästan uteslutande handlar om fotboll, men så var det också den grenen

som sysselsatte mig mest under mina eslövsår. Därmed inte sagt annat än att både brottning och friidrott är värda sitt speciella kapitel. Det kanske kan komma en annan gång.

För egen del sitter jag nu i ledningen för Mjölby AI. Den idrottsledareskolning jag fick inom EAI har kommit mig väl till pass i mina nya uppgifter. Vi har haft jubileumsår, klarat oss upp i div. III igen i fotboll, fått fin bredd på friidrotten (avancemang till grupp II), fått en hel del löpareframgångar genom Källevågh och en ny landslagsman på sprinterdistanterna i unge Lärkert, har varit uppe i Allsvenskan i bandy, även om vistelsen där bara blev ettår och vi har handboll på uppåtstående. Basketallsvenskan ramlade vi ur och har också nedlagt den grenen — den kostade för mycket pengar, då publiken svek. Som så många andra måste vi finansiera vår verksamhet med lotterimedel och anslag från staden. Annars hade det varit otänkbart att driva en idrottsförening. Lotteriförsäljningen sköter en duktig festsektion och en ambitiös damklubb om. Jag är glad över att ha fått verka inom två sådana föreningar som EAI och MAI. Det är stora likheter mellan skåneklubben och östgötaklubben. Hoppas att de även skall kunna få mötas någon gång i idrottsligt utbyte. Varför inte till nästa säsong i fotboll?

Till sist: Varma EAI- och MAI-hälsningar från Östergötland. På återseende. Gillar för övrigt skarpt förslaget om veteranträffar.

J. S. Mjällby

Som sagt var . . .

Denna lilla episod skall handla om brottning och om det omtalade skånska lugnet, sådant det ibland har tagit sig uttryck.

Vi kallar "vår" brottare för A. I en match fick han med ett perfekt nacksving sin motståndare (B) i en mycket besvärlig situation, men denne stretade tappert emot allt vad han orkade. A. kramade naturligtvis så hårt han kunde om motståndarens nacke och hals för att få fall på honom, vilket gjorde att B upphävde de mest fruktansvärda skri blandade med läten som om han höll på att gurgla sig. A böjer sig då över sin lidande kontrahent och viskar mycket försynt: "Gör de mycke ont?"

B: "Ja-a-a" och utstötte några obegripliga ljud.

A kommenterar då med sin allra faderligaste och mildaste stämma: "Ja, men vafför lägger du dej inte då?"

Fotbollsdomaren Carl Olsson och en spelare från en av våra grannklubbar arbetar båda på samma industri-företag i Eslov.

Spelaren "A", är känd för att under matcherna inte precis hålla igen i tacklingarna och ibland kanske i o m överskrida gränsen för vad som är tillåtet.

En dag blir han under arbetet uppsökt av Carl Olsson, varvid följande lilla lärrika dialog utspann sig:

C. O.: "På söndag är det väl till att spela fotboll igen?"

A.: "Ja, då ska vi möta Stehag".

C. O.: "Jaha, och den matchen skall jag döma — och som domare giver jag dig härmed en varning".

A.: "Varning — é du inte klok? Du får väl i alla fall vänta tills vi har börjat å spela".

C. O.: "Nä, det behövs inte, för de står i reglerna, att rått och ojuste spel skall stävjas i god tid . . .".

—o—o—o—

Scenen var Malmö Stadion för ett par år sedan under ett lokalderby mellan MFF och IFK. Efter första perioden leder IFK och MFF har faktiskt blivit ganska utspelat. När MFF-orkestern i pausen började att samla ihop sina instrument, för att sin vanä trogen glädja publiken med sin musikkonst, föranledde detta en något "beruskad" IFK-fantast att utbrista:

"Nä, men se på {-n, nu ska visst MFF osså börja å spela".

NST och EAI:s SKOLFOTBOLLSCUP 1962

Den traditionella skolfotbollscupen för Eslövs folkskolor kom i år ovanligt sent igång och kunde p.g.a. den sena våren med därmed följande otjänliga planförhållanden inte påbörjas förrän den 9 maj. Tävligen fick därmed forceas rätt kraftigt så att tre matcher måste avverkas vid varje speltillfälle. Dessutom lämnade tiden heller inte utrymme för ev. omspelsmatcher vid ett oavgjort resultat vid full tid, utan blev det bestämt, att det lag som i sådant fall tillverkat matchens första mål skulle förklaras som vinnare — eller om inga mål gjorts skulle det lag, som erhållit matchens första hörnsparck få avancera vidare i turneringen. Detta förfarande gav kanske inte helt sportslig rättvisa och det är därför att beklaga, att denna regel ändå kom att behöva tillämpas i två fall.

Tävlingen som även i år var indelad i två grupper — en A-grupp för de äldre klasserna och en B-grupp för de yngre — var denna gång rent spelmässigt betydligt jämnare än vad som varit fallet under de tidigare år som cupen arrangerats. Att

samtliga inbjudna klasser ställde upp till start och att intresset hela tiden var på topp, är vad som gäller i denna turnering numera så pass självklara saker, att det troligen inte är nödvändigt att speciellt behöva framhållas. Däremot kan man inte

Folkskollärare Mats Sjöbloms klass som vann A-gruppen

A-gruppen:

Nordgren	Sjöblom	
Sjöblom	5—0	
Novén	Novén	Sjöblom
Åkerblom	1—0	1—0
Assarsson	Assarsson	Sjöblom
Theander	1—0	2—1
Olsson	Lövkvist	Assarsson
Lövkvist	Lövkvist	2—0
Gustafsson	1—0	

undvika att imponeras av att standarden på den fotboll pojkarna presterar, faktiskt visar sig att bli allt bättre för varje år, varför det är med största intresse man har att följa den vidare utvecklingen av dessa små "lirare" till fromma för eslövsfotbollen. De båda gruppsegrarna kom i år att heta: Sjöbloms klass i A-gruppen, som i finalen besegrade Assarssons klass, och Rydelius klass i B-gruppen som finalslog Perssons klass.

—o—o—o—

Omedelbart efter finalmatcherna följde prisutdelningsceremonin. Efter det att redaktör Bertil Lindgren, NST, hälsat grabbarna välkomna och tackat såväl spelare som deras lärare för det intresse de visat turneringen, överlämnade red. Lindgren och EAI:s ordförande, Knut Johansson, priser till de två finallagen i resp. grupper. Dessutom utdelades pokaler till de bästa målskyttarna: Mats Johansson, Erland Nydén, Sven-Eric Jönsson och Sven Scharnell. Som vanligt avslutades det hela med stor bullfest — och saftkalas — ett mycket uppskattat inslag, där de cirka 250 bullarna försvann med blixstens hastighet.

Efter avslutad tävling är det på sin plats att varmt tacka vår medarrangör, NST, för ett utomordentligt gott samarbete. Ett tack vill vi också rikta till domarna, till Felix Konserver för att ha bidragit med saften till bullfesten och till Olssons Järnhandel som traditionellt skänkt matchbollen.

Arrangemanget återkommer till nästa år.

Folkskollärare G. Rydelius klass som tog hem segern i B-gruppen.

	Sydmark	Rydelius
	Rydelius	0—0
	Rohman	Rohman
	Strandell	0—0
	Persson	Persson
	Jeppsson	1—0
	3-klasskomb.	Arvastson
Arvastson	Arvastson	3—1
Wifstrand	3—0	

B-gruppen:

Rydelius

3—0

Rydelius

5—0

Persson

1—0

Bär föreningsmärket!

Kostar kr. 2:50.

Kan köpas hos kassören.

VOLVO

P 544

Amazon 2- och 4-dörrars

Duett

Amazon Herrgårdsvagn

P 1800

Säljes av:

BIL-Kånsson i ESLÖV
—A/B—

Margareta-Konditoriet

STIG LARSSON

Norregatan 5 ESLÖV Tel. 101 31

Rekommenderar sina tillverkningar av

TÅRTOR och BAKVERK

Beställningar emottagas tacksamt!

CYKLAR - MOPEDER

Sport- och Fritidsartiklar

Service och reparationer

Erikssons

Tel. 106 39 ESLÖV

Drick

OLSSONS

goda Elva-kaffe

N. LUNDGREN'S Eftr.

J. OLSSON

Västergatan 21 ESLÖV Repslagaregat. 11
Tel. 102 97 Tel. 121 42

KLÄDER

med stil och kvalitet

finner Ni hos

Frick & Larsson

Torget ESLÖV TEL. 116 27

Högtidskläder uthyres!

Ett brottningsår att yvas över?

Så är det dags att åter göra årsbokslut för brottningen. Ska vi anslå tonen av självbelåtenhetens förrådiska smicker, eller ska vi gå självkritikens mödosamma väg och sarga det självförtroende, som vi så väl behöver? Är den s.k. gyllene medelvägen mellan två motsatser alltid den bästa? Vad är hyckleri? Vilken väg ska vi beträda för att undgå att möta det verkligt skrämmande spöke, som hyckleriet utgör?

Eslövsbrottningen har haft mycket att glädja sig åt under det år som gått. Sällan har väl sporten haft en sådan bredd som just nu. Inemot ett 40-tal seniorbrottare förfogar sektionen över, och vår förening är i Skåne och i Sverige (?) ensam om att ha tre juniorlag med i seriesystemet. Dessutom: samtliga tre lag leder just nu sina resp. serier. Samtidigt ligger ungdomssektionen i topp i den speciella ungdomsserien.

I den för Eslövs del varmt omhuldade fyrstadstävlingen kunde vi än en gång förnya kontraktet med den förnäma B-gruppen uppe i Arboga, samtidigt som föreningen med sitt B-lag vann siffergruppen i samma tävling vid det egna arrangemanget i Idrottshemmet, där f.ö. C-laget hamnade på tredje plats.

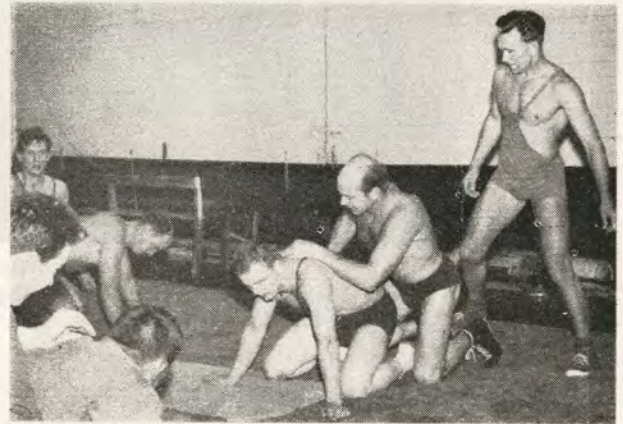
I de egna leden bör alltså belåtenheten vara stor. Men graden av belåtenhet står alltid i relation till de mål man uppställer. Elitserien i skånsk seriebrottnings är ett sådant mål, och i fyrstadssammanhang bör ett förnyat eslövsdeltagande i den utsökta A-gruppen locka. Individuellt och i lag finns det också svenska mästerskap att sikta på. Där har vi tyvärr inga traditioner att yvas över. Visst ska man inom idrotten sikta högt, men det bör för den skull inte vara hyckleri, om man är belåten över att blott ha kommit en bit på vägen. Den höga målsättningen bör dock ha en viss anknytning till verkligheten om man ska lyckas. Just nu har eslövsbrottningen förutsättningar att lyckas.

—o—o—o—

En mera ingående blick på det gångna brottningsåret ger resultatmässigt många glädjeämnen, men på vissa punkter grumlas kanske glädjen. Visiten i Elitserien blev ju den här gången endast ettårig, men om den utgången var väntad, så kan man

kanske finna en viss tillfredsställelse i att vi föll med flaggan i topp. Endast en futtig poäng skilde till ett förnyat kontrakt, och den poängen hade vi faktiskt goda utsikter att bärga i 4—4-matchen mot Enighet på hemmamatta. Nåja, det är kanske trots allt bättre att ligga i topp i div. I i stället. Surt, sa dock räven om rönnbären.

Förr tillhörde EAI toppskiktet av fristilsbrottningen här i landet. Den här säsongen har fristils-träningen legat helt i ide och har f.ö. under de senaste åren varit sparsamt förekommande. Den har

Nacknuggning inför seriestarten. På bilden igenkännes bl. a. John Pettersson, Stig Lindberg, Sven Fridh, Sten Lindberg och tränaren Per Berlin.

emellertid varit tillräcklig för att EAI två år i följd skulle bli bästa klubb vid fristils-DM. Under året som gick bröts den hegemonin, men så var det också en liten trupp vi skickade till Furulund. Varken bröderna Lindberg eller Per Berlin var med i detta fristils-DM. Bäst lyckades nu John Pettersson, som i weltervikt bärgade en andraplacering efter Lars Söderlund, Enighet.

I de därpå följande Götalandsmästerskapen i Kävlunge ställde däremot Per Berlin upp, och han vann klassen före Sandor Finyak. Per Berlin har f.ö. under året också vunnit Polis-SM i grekisk-romersk brottnings och vid Polis-EM i Västerås i somras belade han tredjeplatsen efter de två finska landslagsbrottarna.

I större mästerskapstävlingar har eslövsbrottarna inte varit representerade, och det är av tradition en av föreningens svagheter. Dags för ändring?

Ungdomarna är givetvis inte ännu mogna för dessa större sammanhang, men man hävdar sig väl i de regionala mästerskapen. I våras blev Eslöv bästa klubb i mellanskånska ungdomsmästerskapen och vid distriktsfinalen i Skurup fick vi en tredjeplacering i bantamvikt genom Rolf Lilja. Vid de nyligen hållna mellanskånska juniormästerskapen i Eslöv blev EAI åter bästa klubb, även om klasserarna inskränkte sig till Leif Strandkvist i bantamvikt.

kanske bättre av att man i våras också hemfört reservlagsturneringen för Elitseriens lag. I här har EAI tagit initiativet till ytterligare en reservlagsserie för de mellanskånska klubbarnas B-lag. Här startar EAI med sitt C-lag, som just nu toppar tabellen före Dalby, Sjöbo och Linderöd.

Brottningsbredden gjorde sig också gällande i årets fyrstadstävling. A-laget gjorde sin 18:e start i B-gruppen i Arboga. I A-gruppen har vi varit 8 gånger och i C-gruppen 5.

Från brottarnas utlandsturné:
Gäster och värdar vid en mottagning i Alsdorf, en förstad till Aachen.

Den stora bredden på ungdomsbrottningen har också uppmärksamats av Skånes brottningsförbund. Sålunda uttogs Sven Frid i det kombinerade skånelag som mötte Köpenhamn i en lagmatch i Furulund. Den uppgörelsen vann f.ö. Sven Frid. Tyvärr ådrog sig senare den lovande eslövsgrabben en skada, vilken gjort att han fått hålla sig borta från tävlandet återstoden av den här säsongen.

Tillsammans med Bo Nilsson och Bengt Larsson har Sven Frid också deltagit i ett av skåneförbundet arrangerat läger i Höör för lovande ungdomsbrottare.

—o—o—o—

Ska det till nästa säsong åter bli Elitserien för A-laget? Just nu ter sig utsikterna härför gynnsamma. Man leder efter halva omgången med två poäng och har ännu inte förlorat någon match. I olikhet mot de flesta andra föreningar i den serien har vi dessutom en rad goda reservlagsbrottare att tillgå, och de kan komma att bli tungan på vågen. Föreningens B-lag leder som nämnts skåneseriens reservlagsturnering. Hur starkt B-laget är framgår

Inledningskvällen besegrade Eslöv Uddevalla med 5—3. Förra året förlorade vi mot samma lag i fyrstads med 2—6. Mot Falkenberg blev sedan resultatet oavgjort 4—4. En liten plump i protokollet sattes sedan mot Arboga, där vi förlorade med hela 1—7. Men insatserna räckte till en tredjeplacering med samma poäng som tvåan Falkenberg och före Uddevalla.

Eslöv stod själv som arrangör av en siffergrupp i fyrstadstävlingen, där vi ställde upp med B- och C-lag. Eslöv B vann gruppen före Olofström, medan Eslöv C belade tredjeplatsen före Skegrie. Resultat: Eslöv B—Skegrie 7—1, Eslöv B—Eslöv C 6—2, Olofström—Eslöv C 6—2, Eslöv B—Olofström 5—3, Eslöv C—Skegrie 5—3.

—o—o—o—

Eslövsbrottnings internationella utbyte har också fortsatt under det gångna året. Under pingsthelgen gjorde en niomannatrupp under Alf Johanssons ledning ett tiodagarsbesök i Tyskland med utstickare in i Belgien och Holland. Det var värderna från Erkenschwick i Westfalen som inbjöd oss och matchen där nere var den tredje mellan våra

föreningar. Förra gången förlorade vi till Erken-
schwick vid gästspelet där nere men vann returbesö-
ket här hemma. Den här gången lyckades EAI
besegra sitt tyska värdfolk med 5—3. I nästa
match på turnén mötte man FC Ofden från Alsdorf
nära Aachen, och även här blev det 5—3-seger för
eslövslaget. Ofden visade sig ha många goda brot-
tare i sitt lag, och det är möjligt att de kommer
på returbesök i Eslöv till våren.

Sista matchen på turnén utkämpade EAI i Bel-
gien i staden La-Calamine nära tyska gränsen. Det
var första gången man där nere haft besök av ett
svenskt brottarlag, och matchen hade lockat en
publik på 700 personer. Det är f.ö. första gången
som ett eslövslag gästade Belgien. La-Calamine hade
ett par belgiska mästare med i laget, men EAI
lyckades ändå bärga vinsten med 4,5—3,5.

Belgierna liksom tyskarna använder ett annat po-
ängberäkningssystem i lagmatcher. En fallvinst ger
tre poäng till laget, en arbetsvinst två poäng, me-
dan förlorande lag får en. Är det något för oss att
ta efter i skånsk seriebrottnings? Nåväl, även efter
detta poängberäkningssystem vann eslövslaget
uppgörelsen med 10—9.

—o—o—o—

Resultatmässigt har året bjudit på många posi-
tiva överraskningar för vår förening. Vi har vidare
anledning att glädja oss åt ett stigande intresse
bland de aktiva. Den stora bredden måste ju rim-
ligtvis också på längre sikt ge ändå större fram-
gångar. Den ökade aktiviteten har tagit sig uttryck

också i ett flitigare tävlande — åtminstone på
hemmamatta — men ett nytt bekymmer har dykt
upp. Publikanslutningen till hemmamatcherna har
minskat, men den företeelsen är ju inte speciell för
Eslöv. Kanske är det bekymret också av övergå-
ende natur.

Under det år som gått har tre av eslövsbrottnings-
ens vänner för alltid lämnat oss.

*F. exekutionsbiträdet Nils-Edvin Lilja var
under åren 1931—38 EAI:s ordförande. Han har
också under en lång följd av år varit ledamot i
Skånes Brottningsförbunds styrelse och har lagt ner
ett stort arbete för den skånska brottningsdomare-
kåren. Sitt intresse för eslövsbrottningen släppte
han aldrig.*

*Vägarbetare John Andersson debuterade i
Eslövs fyrstadslag 1945 och var fram till mitten
av 50-talet permanent medlem av detta fyrstadslag.
Efter sin aktiva bana ägnade han sina krafter åt
ungdomssektionen, där han under många år instrue-
rade EAI:s brottningsungdomar i sin hemort,
Kungshult.*

*Lantbrukare Sven Svensson kom till Eslöv
i mitten av 30-talet, närmast från Lomma, och han
debuterade 1937 i de A-fyrstadstävlingar som det
året gick i Eslöv. I fem år ägnade han sina tjänster
åt eslövsbrottningen, innan han på grund av sin
civila verksamhet avflyttade från staden.*

—o—o—o—

Reklamtryck

Industritryck

Kataloger

Folders

Broschyrer

Brevpapper

Fakturor

Cirkulär

Bjudningskort

Bokbinderi

Brottarnas ungdomsverksamhet.

Måndagarna är ungdomarnas träningskväll och det är livligt som vanligt när "knattarna" är i farten. Antalet tränande pojkar är mellan 30—40, men vi tar gärna emot flera. Våra tränare, Sven Eskilsson och Erik Borgström, ser till att grabbarna gör framsteg på mattan. Borgström har hand om de allra yngsta, som har en egen träningstimma till sitt förfogande.

Även ungdomarna vill tävla och gärna i serie. Eslöv var med i BK Kärnans ungdomsserie 1961—62 och vann denna, med BK Björnvid på andra plats. Vi har för övrigt vunnit denna serie de två tidigare åren också, eller sedan den startades för tre år sedan. I den nu pågående serien ligger vi efter halva serien på andra plats. Utom Eslöv deltar i denna serie följande klubbar: BK Björnvid, Malmö, Aktiv, Staffanstorps, Pantern, Skivarp, och BK Kärnan, Limhamn. I vårt lag har fem grabbar vunnit samtliga matcher, nämligen Bo Nordbeck, Sten-Åke Augustsson, Sten-Inge Persson, Mats Johansson och Krister Jönsson. Två av våra bättre pojkar har tyvärr flyttat till andra städer, Bertil Lannebro till Malmö och Lars Madsén till Linköping.

Som några exempel på andra tävlingar kan nämnas, att vid Skånska Ungdomsmästerskapet i Skurup blev Kurt Håkansson tvåa i lätt tungvikt, Sven Persson fyra i lättvikt och Rolf Lilja trea i bantamvikt. I Tidningen Arbetets och Envigs, Lomma, juniortävling blev Eslöv bästa klubb med Lars Andersson som etta i mellanvikten, och Bo Nilsson tvåa i lättvikten.

Eslöv blev som vanligt bästa klubb i Mellan-

skånska Mästerskapet för juniorer. Det var sjätte gången i följd, som Eslöv tog hem segern. 15-årig Leif Strandqvist blev mästare i bantamvikt och i samma klass blev Bengt Lindqvist tvåa, samma placering gick till Lars Bengtsson i fjäder, Bo Nilsson i veltor och Ulf Härstedt i mellanvikt. Sten-Inge Persson blev trea i flugvikt, Krister Jönsson i fjädervikt och Kurt Håkansson i mellanvikt.

Även i år har vi varit på träningsläger och även läger var förlagt till Unga Örnars Semesterhem i Maglasäte, en idealisk plats på sommaren, med tillgång till både skog och så bad i Ringsjön. Som Svensson, Eslöv var överledare för lägret. Förutom Eslöv deltog även Osby BK och Starke, Trelleborg 15 st. av våra yngsta mest lovande pojkar deltog i övningarna, som förutom brottning, omfattade även fotboll, fri idrott och badminton.

Under kvällarna fördrev man tiden med diverse sällskapsspel och dylikt, så fritiden var inte något problem. Det enda man kunde anmärka på var vädret, som inte var det bästa under de tre dagar lägret varade.

Inom ungdomssektionen kan vi alltså se tillbaka på ett gott år idrottsligt sett, men vi skulle önska att vi hade lite ekonomisk hjälp av kommunen till resor och material, då vi i regel inte har någon publik och därmed får vi inte in några pengar till denna verksamhet.

Vi hoppas att år 1963 skall bli minst lika framgångsrikt som det år som gått, och så hälsar vi flera ungdomar välkomna till vår livaktiga ungdomssektion.

Ungdomssektionen.

Som sagt var . . .

Vi hade för många år sedan en brottare, som gjort sig vida känd för sin styrka — ja, mycket starkare än han det fanns inte. Felet med honom, och det som gjorde att han aldrig blev någon "stor" brottare, var väl att det i brottnings-sammanhang inte roterade så särskilt fort uppe i översta våningen på honom.

En gång fick han kopplat ett smidjebälte på sin motståndare, och tyvärr roterade det ännu långsammare än vanligt denna gången. Så han blev stående och kramade sin motståndare både länge och väl allt medan denne blev allt blåare i ansiktet. Till slut blev en av våra ledare förtvivlad och skrek: "Slå". Då knäppte det tydligen till riktigt ordentligt och pang, där kom kastet och "vår" man hade slagit — sig själv platt på rygg.

Högerhalvan i vårt fotbollslag, Hans Hansson, hade under en seriematch sin s k "svarta" dag — något som för hans del inte inträffar alltför ofta. Som vanligt kämpade han och bröt föredömligt, men så snart han skulle avleverera sina passningar, så nog sjutton gick bollen till motståndarna.

När han efter matchen — som vanns — av ledningen blev påmind om sitt dåliga passningsspel, hade han kostat på sig följande lilla ironiska anmärkning: "Ja, men ni säger ju själv, att man ska passa till sin maste man".

Tränaren har ordet: Per Berlin

I egenskap av tränare för seniorbrottarna har jag en gång ombetts skriva några rader. Detta gör jag gärna i den förvissningen, att brottningen inom klubben för närvarande har frisk vind i seglen. Inte på flera år har vi haft så många och lovande pojkar på träningsmattorna, som vi hade före fyrstads i år. Ja, det hände faktiskt att det var så många pojkar, att jag måste be några av de yngsta att återkomma en annan kväll på grund av utrymmesbrist.

Fyrstadstävlingen är enligt gammal tradition en angelägen sak för Eslövsborna och inför denna tävling är också alla mycket intresserade. Resultatet från fyrstads känner vi alla till, Eslöv är fortfarande kvar i den förnäma B-gruppen, och med detta får vi känna oss tacksamma. Men, som jag påpekade vid laguttagningen före fyrstads, denna tävling är viktig men inte så viktig att man bara skall gå in för detta. Det som är mycket betydelsefullt med hela brottningen och vidmakthållandet av intresset därför, är att pojkarna hela tiden har någon uppgift att se fram emot, att träna för. Därför anser jag att serie och mästerskap är minst lika betydelsefulla för brottningsintresset, ty dessa tävlingar håller intresset uppe under hela säsongen. Därför måste vi inom sektionensledning se till att det gives ideliga matchtillfällen åt så många som möjligt av våra pojkar, så att inte dessa tröttnar och försvinner till andra klubbar. Vi tror oss ha kommit litet på väg med den nya serien för C-laget, men detta räcker inte, vi måste också intressera pojkarna för att ställa upp i alla möjliga mästerskap. Det är genom många där utkämpade matcher på samma dag, som pojkarna skaffar sig den hårdhet och rutin, som erfordras för en elitbrottare. Det är därför som jag hoppas, att alla mästerskap i fortsättningen skall ges lika stor betydelse som fyrstads, ty därigenom har vi stor chans att få fram våra lovande pojkar i eliten.

En annan viktig sak för våra pojkar är, att de alltid måste ha den rätta viljan att segra. Man skall envist gå in för detta och absolut inte vara

för "snäll" mot sin motståndare och ge denne grepptillfällen utan att själv få någon chans. Man skall också såsom förre rikstränaren Robert Oksa alltid sade, "se ut som en segrare vid alla tillfällen" och aldrig ge slaget förlorat på förhand. Kanske detta då gynnsamt kan påverka domarna och göra motståndaren "skakis". Med denna självsäkerhet menar jag dock icke att pojkarna skall uppträda drygt och skrävlande, som vissa professionella yrkesboxare, utan jag menar, att man inte skall vara blyg och försiktig i överkant, "utan bara på dem". Denna uppmaning riktar jag särskilt till våra lovande pojkar Lars Andersson, Leif Strandkvist och Ake Månsson, som alla är för "snälla".

Inför fyrstads kunde vi läsa i tidningen, att yngste man i Eslövs lag fyllt 30 år och att jag var äldst med 41. Tidningen glömde dock skriva, att vi såsom enda klubb i Sverige startade med 3 lag. Jag vet inte om man skall ta påpekan det om den höga åldern som en kritik eller motsatsen, men faktum är, att medelåldern i a-laget är ganska hög. Men detta är inget att vara rädd för, när vi bakom oss har så många lovande pojkar i 20-årsåldern och under. När skadorna har satt in har vi också sett, att de unga pojkarna vikarierat med den äran. Många av dem är mycket snart mogna för större uppgifter, och jag måste därför uppmana de äldre brottarna att träna lika hårt efter fyrstads som före, ty annars kan de riskera, att de inte får plats i laget vid ungdomens framstormning.

Till sist några rader till de yngre lovande pojkarna. Det beror uteslutande på Er själva, hur långt Ni skall komma inom brottningen. Vill man nå den absoluta toppen, då måste man först vara mycket försiktig med sprit och tobak och därefter träna och träna och åter träna samt delta i så många matcher som möjligt är. Gör Ni detta, då kan vem som helst av Er bli landslagsman och svensk mästare. Detta är inte förbehållet några speciellt utvalda, utan vem som helst kan träna sig fram till detta mål. Även världsmästaren har en gång varit nybörjare.

JANNES KIOSK - ESLÖV

Villavägen -- Telefon 10561

TOBAK Tidningar - Konfektyrer - Frukt - Läskdrycker - Film **TOBAK**

Beställningar av Ge-Ge dessertglass emottages tacksamt.

O, Nilsson

Damshop — Herrtextil — Barnkonfektion
Heminredning

KÖPMANSGATAN 8—10 ESLÖV

Det står mest om Eslöv

och Eslövsidrotten i

MELLERSTA SKÅNE

— *Eslövs mest lästa tidning* —

Bensin
Oljor

Däck
Batteri

”Snabb”-Service

LEIF LINDFORS

ESLÖV - Kvarngatan 37 - Tel. 0413/125 33

Fri idrotten på frammarsch!

EAI-fri-idrottarna gick i år till vintervila efter att ha genomfört en lyckad tävlingssäsong. Vi vann vår serie (Skåneserien Div. I västra) och fick för den prestationen vara med att kvala om en plats i Riks 2: an. Våra kvalmotståndare var IFK Kristianstad, mot vilka vi utkämpade en synnerligen jämn och spännande match. Tävlingsprotokollet visade då stafetlöparna gick ut för att göra iordning sina startblock att det lag, som lyckades vinna här, hade vunnit kvaluppgörelsen. Det var 8 st mycket koncentrerade (4 ur varje lag) löpare, som joggade ut till sina resp. löpsträckor. 8 löpare, som kom att ge allt vad de hade och som endast 2/10-dels sekund kunde skilja (lagen) åt i mål. Nu blev det Kristianstad förunnat att vinna och därmed uppflyttade. Det var en spännande kvalmatch och närligt att se, hur grabbarna i båda lägren kämpade för sina föreningar. Underbart var också att se och höra EAI resp. IFK-entusiasterna följa denna match, en match som hade allt, och som visade, att fri-idrotten för den sanne idrottsälskaren är en stor publikidrott.

Då det gäller de individuella prestationerna är det med glädje jag kan konstatera, att så gott som samtliga aktiva har i år uppnått bättre resultat än 1961. Jag skall här närmare gå in på dessa prestationer.

Damidrott

Britt-Marie Ekstrand har varit vårt stora namn under denna säsong. Hennes bästa resultat har varit: 12,8 på 100 mtr, 5,19 i längd och 1,40 i höjd; resultat, som samtliga är klubbrekord.

Britt-Maries 12,8 på 100 mtr är en tid, som ligger alldeles i närheten av svenska eliten. I längd, som blir hennes bästa gren, har hon inte på tävling fått den fullträff som hon varit kapabel att åstadkomma. Längder kring 5,50 har hon haft i kroppen hela sommaren, vilket hon bevisat på träning, men på tävlingsbanan har det inte velat sig 100-procentigt för henne. Jag är fullt övertygad om, att den dag det lossnar för Britt-Marie, hoppar hon 5,80 och längre och då är inte steget långt till landslaget.

Det är väldigt nyttigt för vår damidrott, att vi har en flicka som Britt-Marie. Hon är en god kamrat, träningsvillig och med glädje hjälper hon till med träningsarbetet. Synd att inte ännu fler flickor, än vad som är fallet nu, tar tillfället i akt och tränar ihop med Britt-Marie och drar nytta av hennes kunnande.

Britt-Marie Ekstrand
Framgångsrik friidrottsflicka

I år har de yngre flickorna fått tävla betydligt mer, än vad som varit fallet förr om åren. Det har dels tävlats i UP-sammanhang och dels tillsammans med pojkarna i en serie inom mellerska Skåne, där vi blev 2: a efter segrande Hörby BOIF. I denna serie visade det sig att det i Eslöv finns flickor, som är intresserade av fri-idrott och har möjlighet att nå långt inom sina resp. tävlingsgrenar. Jag vill nämna Britt-Marie Martinsson, Ingela Larsson och Annika Lorentz, vilka är mycket lovande och bland de allra yngsta tror jag, att Gun Larvik om några år kommer att bli en löpare, som vi kan få stor glädje av.

Flickor, Ni som är idrottsintresserade, gå upp på Läroverkets gymnastiksal där vi tränar varje torsdag mellan kl 18.30—19.30. Det är både nyttigt och roligt att idrotta.

MANLIG IDROTT

Sprinterlöpning

Under den tid jag sysslat med idrott har vi inom EAI alltid haft svårt med att få fram sprinters. I år har det emellertid ljusnat betydligt på den fronten, och den, som kanske överraskat mest, är Alger Westring. Alger började på allvar idrotta först i våras och gjorde efter några träningskvällar 12,2 på 100 mtr. Denna tid gjorde, att han blev uttagen att löpa 100 mtr i vårt serielag. Redan i första seriematchen sprang han på 11,9. På B-kretsmästerskapen ca en vecka senare nådde han 11,8 i försöket och 11,7 i finalen, vilket innebar 2 segrar och B-mästerskap. Dagen efter dessa lopp var det 3-klubbsmatch i serien och då blev det 11,5, och efter ytterligare en vecka hade Alger som personligt rekord på 100 mtr 11,4. Han kommer troligtvis att gå in för 400 mtr, där jag tror honom om att redan till sommaren göra tider ner mot 50 sek blankt.

Årets bästa 100 mtr-tid inom klubben är 11,3 sek, och det är Hans Nilsson, som stått för den prestationen; en tid som är tangering av personliga rekordet. Tillsammans med Alger har Hans i år bildat ett starkt 100 mtr-par, som vi inom klubben har haft stor glädje av.

Henry Jönsson har i år nått 52,4 på 400 mtr. Det är en bra tid med tanke på att Henry i år inte varit fulltränad. Henry, som är nyinflyttad till Eslöv, tävlade tidigare för Heleneholm och nådde under sin tid i Malmö-klubben utmärkta 50,6; en tid, som han bestämt sig för, skall förbättras under 1963. Här bör nämnas, att klubbekordet lyder på 51 sek blankt. Henry är tillika en god instruktör, så det är inte enbart på löparbanan, vi dragit nytta av hans kunnande. Han behärskar hopp och kast lika bra som löpning, vilket gjort, att Henry tagit hand om fri-idrottsträningen om torsdagskvällarna på Gymnastiksalen. Henrys partner på 400 mtr har varit Gert-Inge Billing, en ung pojke med stora möjligheter att bli en löpare av god klass. Gert-Inge har i år som 17-åring löpt 400 mtr på 54,6; en tid som kommer att förbättras mycket till nästa år. Jag skulle tro, att Gert-Ingas bästa sträcka blir 800 mtr, där han antagligen redan till sommaren kommer att göra tider under 2 min.

Ungdomar, som vi tror mycket på och som har stora förutsättningar att bli goda sprinters, är Per Björnör, Kurt Sundén och Bo Davidsson, alla träningsvilliga och skötsamma grabbar.

Medeldistanslöpning

Bengt Gunnarsson har i år varit fri-idrottens stora namn. Han har förbättrat klubbekorden på 800 mtr (1.56,6), 1000 mtr (2.31,0), 1500 mtr (3.59,5) och 3000 mtr (8.48,7). Bengts tid 3.59,5 innebär, att

han är den förste EAI-aren, som sprungit 1500 mtr under 4 min. Denna tid nådde Bengt vid vår tävling på idrottsplatsen den 1 aug. i ett lopp, där han så gott som hela tiden fick "offra" sig genom att ligga i täten och hålla tempo. Jag anser, att detta är den bästa idrottsprestation som gjorts av en Eslövsbo under det gångna året.

Soini Haanpää och Bengt Gunnarsson under en paus i tävlandet.

Det är ingen tillfällighet som gjort att Bengt uppnått dessa tider. Han har tränat hårt och fått offra mycket av sin fritid. Att en idrottsman som en Bengt "lyckats", är något, man snart lägger märke till. Vi har aldrig tidigare haft en sådan bredd på vår löpning som i dag. Det är lovande pojkar som tränar hårt, och med Bengt i täten kan jag lova Er, att det hålles fart under löpträningarna.

Jag har alltid velat se Bengt löpa 5000 mtr på allvar. Det är på denna sträcka, som han kommer att bli bäst. Skulle tro, att vi redan till sommaren får se honom göra några 5000 mtr-lopp och det skulle förvåna mig mycket, om han inte redan då klarar av tider ner mot 14,40 (tider kring 14,15 ger landslagschans).

Bengts trogne tränings- och tävlingskamrat har även i år varit Bengt-Åke Svensson. Bengt-Åke har i år uppnått ännu bättre tider än under 1961 och redan till nästa år kommer med all säkerhet genom brottet.

Jag kan inte minnas, att vi tidigare haft en junior som mer helhjärtat går in för sin idrott, än vad Bengt-Åke gör. Det är roligt att följa denne skötsamme pojke på träningen och man kommer snart underfund med att han bestämt sig för att bli elit-idrottsman. Han slarvar varken med skivstångs-, gymnastik- eller snabbhetsträningen; 3 saker som är absolut nödvändiga, om man skall bygga upp sin kropp för att klara av hårda medeldistanslopp med högt tempo. Mitt tips är, att då nästa tävlingssäsong är avklarad har Bengt-Åke sprungit 800 mtr på 1,57 och 1500 mtr på 4,05; tider som ger honom en plats bland de allra främsta bland landets 18-års juniorer.

Långdistanslöpning

Vi har inom EAI ett 10-tal pojkar, som bedriver rationell långdistanslöpning. Det är alla unga pojkar, som tycker om att springa långt och om några år kan bli verkligt goda kilometer-slukare.

Den, som kanske kommer att gå längst, kan bli Peder Jogstad, vilken jag bara för ett år sedan inte i min vildaste fantasi kunde tänka mig som löpare. Peder har fått mig att helt ändra mening. I dag håller jag honom som en av de mest lovande långdistanslöpare jag haft att göra med. Han besitter en styrka och träningsvilja som är enorm, och med ytterligare finslipning av stilen så har vi i Peder, redan till sommaren, en 5000 mtr-löpare av god klass.

Pojkar som Eddy Holmqvist, Lars Olof Nordbeck, Lars Olle Andersson och Rune Persson är alla ovanligt lovande pojkar, vars namn vi kommer att få höra talas om i framtiden.

Tillsammans är vi ett 30-tal löpare som tränar, och detta har gjort, att vi spekulerar på att delta med lag i Svenska Dagbladets 25-manna stafett i Stockholm. Jag hoppas innerligt att denna resa blir av. Vi kommer att få ett starkt lag, och det skulle vara roligt för pojkarna att få kämpa för sin förening i denna minnes- och traditionsrika tävling.

Bengt-Åke Svensson
Lovande medeldistanslöpare.

Hopp

Soini Haanpää har under säsongen höjt klubbrekordet i höjdhopp till 1,85. Han innehade själv det gamla rekordet 1,81 och till nästa år hoppas vi att han skall gå över 1,90, vilket inte bör vara omöjligt. Denna höjd hade han 3 mycket goda försök på i Åstorp, och det var rena oturen, som gjorde att han inte redan då klarade 1,90. Soini är en pojke, som man alltid kan lita på. Vi vet, att då det gäller,

så kan han prestera det mest otroliga. I höjdhopp, kanske mer än i någon annan gren, gäller det att ha nerverna under kontroll. I jämna seriematcher där det kämpas om varje poäng, kan man så gott som alltid räkna med seger för Soini, trots att motståndarna många gånger har personbästa med upp till 10 cm bättre än han. Soini är en mästare i att koncentrera sig, då det är som mest nervspännande.

I höjd har både Jan Dahlbom och Leif Nilsson klarat 1,70 och juniorerna Jonny Ohlin och Hans E. Nilsson 1,65; resultat som visar, att vi har fått bra standard på våra höjdhoppare.

I längd har Hans Nilsson klarat 6,56. Det skulle vara roligt att se, hur långt Hans hade hoppat, om han satt i gång med rationell träning. Att som Hans hoppa 6,56 samt löpa 100 mtr på 11,3 och vara helt otränad säger, vilken talang vi har i honom. Kurt Henriksson har hoppat 6,43 efter att under hela sommaren ständigt gått framåt. Kurt är en härlig kämpe, som det formligen sprutar energi av då han idrottar. Jag skulle tro, att med den vilja han besitter inte ger sig, förrän han hoppat längre än 6,86 och därmed erövat klubbrekordet. Kurt har även varit 200 mtr-löpare i vårt stafettlag, där han gjort enbart ypperliga löpningar och har stor andel i vårt förnäma stafettrekord 2.06,5 på 1000 mtr.

Hans E. Nilsson anser jag vara en av vårt lands för närvarande mest lovande friidrottsjuniorer. Han är 17 år gammal och har i år hoppat 3,30 i stav, 6,02 i längd och 1,65 i höjd. Vilken gren som blir hans bästa är omöjligt att säga. Här har vi att göra med en idrottsbegåvning som kan bli elit-idrottsman i både löpning, hopp och kast. Hans E. visade sin mångkunnighet vid kretsmästerskapen i 10-kamp, där han blev kretsmästare.

I stavhopp har Per-Otto Sandberg börjat träna efter några års uppehåll och har klarat 3,20. Bra gjort.

Bland de yngre juniorerna har vi Percy Olsson, Bengt Ström och Alf Persson, pojkar som redan visat att de både kan hoppa högt och långt.

Kast

Vi har inte i år uppnått samma goda kastresultat som i fjor. Krister Wittbom har flyttat till Malmö, där han tävlar för Heleneholm och Stig Oldén har lagt upp med tävlingsidrotten. Utan Krister och Stig (fjorårets 2 bästa kastare) har vi i år helt fått lita på våra juniorer. I kast har juniorerna svårare att hävda sig i konkurrensen mot seniorerna än i andra idrotter. Juniorerna är handikapade av de tunga seniorredskapen och även om tekniken och snabbheten är god, så är det sällan de orkar genomföra en effektiv ansats.

Spjutkastaren Anders Olsson är den, som har lyckats bäst. Han har i år kastat 52,64, ett resultat som redan till nästa år skall förbättras med många meter.

Bo Davidsson i kula har stött en bit över 10 mtr. Bo är endast 17 år gammal och har möjligheter att bli en bra kastare. Han behärskar kultekniken men orkar inte med ringarbetet, då han stöter med seniorkula. Bo har i sommar löpt 100 mtr på 12,2. Att vara snabb har man alltid stor nytta av då man

är kastare, och då han tränar flitigt med skivstången kan vi räkna med, att han till sommaren skall stöta närmare 13 mtr.

Med det stora fri-idrottsintresse som finns i Eslöv för närvarande och med den hårda träning som flertalet av våra flickor och pojkar bedriver ser vi inom fri-idrottssektionen med intresse fram mot tävlingssäsongen 1963.

Yngve Stein.

De 10 bästa E A I-resultaten under år 1962.

Namn	Gren	Res.	Poäng
1. Bengt Gunnarsson ..	1500	3.59,5	912
2. Bengt Gunnarsson ..	1000	2.31,0	852
3. Soini Haanpää	höjd	1,85	832
4. Bengt Gunnarsson ..	3000	8.48,7	824
5. Bengt Gunnarsson ..	800	1.56,6	800
6. Hans Nilsson	100	11,3	800
7. Alger Westring	100	11,4	768
8. Bengt-Åke Svensson .	1500	4.14,5	683
9. Henry Jönsson	400	52,4	678
10. Bengt-Åke Svensson .	1000	2.38,7	672

Klubbrekorden

Gren	Innehavare	Resultat	År	Plats
Löpning 100	E. Bolmstedt	11 sek	1916	Trbg
„ 200	A. Lindstedt	23,6	1934	Eslöv
„ 300	C. Garmer	37,0	1950	L-mn
„ 400	G. Jansson	51,0	1942	M-ö
„ 800	B. Gunnarsson	1.56,6	1962	T-arp
„ 1000	B. Gunnarsson	2.31,0	1962	Lund

Gren	Innehavare	Resultat	År	Plats
Löpn. 1500	B. Gunnarsson	3.59,5	1962	Eslöv
„ 2000	Y. Stein	5.45,7	1958	Eslöv
„ 3000	B. Gunnarsson	8.48,7	1962	H-lm
„ 5000	H. Ottmer	16.22,8	1945	Eslöv
„ 10000	Y. Stein	36.23,6	1960	Eslöv
Häck 110	B. Tullberg	16,5	1944	Hbg
„ 200	G. Jansson	25,5	1942	L-a
„ 400	G. Jansson	55,9	1942	Hbg
Höjdhopp	S. Haanpää	1,85	1962	Astorp
Längdhopp	G. Gustafsson	6,86	1945	Eslöv
Trestegshopp	A. Andersson	11,76	1946	Trbg
Stavhopp	N. Dhejme	2,40	1936	K-mn
Kulstötning	K. Wittbom	15,11	1961	Sthlm
Diskus kastning	K. Wittbom	45,66	1961	Eslöv
Spjutkastning	S. Oldén	65,28	1945	Lund
Släggkastning	H. Marcusson	39,00	1917	Eslöv
Femkamp	S. Oldén	2751 p	1945	Eslöv
Tiokamp	S. Oldén	5200 p	1944	Eslöv

Fem- och tiokampsresultaten är räknade efter gamla tabellen.

BÄTTRE OCH BÄTTRE DAG FÖR DAG . . .

tack vare Lions Club

Återigen har Lions Club i Eslöv visat sin generositet mot fröidrotten genom att understödja dess träningsverksamhet vid folkskolorna, läroverket och EAI.

Tack vare detta bidrag har vi även i år beretts möjlighet att hålla kvalificerad tränarekraft för våra fri-idrottsmän.

Vad det betyder, att få utöva sin idrott med rationella träningsmetoder och under sakkunnig handledning, framgår väl bäst av de utomordentligt goda resultat som uppnåtts under året och att så många ungdomar numera söker sig till fröidrotten. Aldrig tillförne har väl vår fröidrottssektion haft en sådan bredd på sin verksamhet, som vad nu är fallet.

Väl medveten om de många olika hjälpbehov en förening som Lions Club har att tillgodose, vågar jag påstå, att den satsning som gjorts på fröidrotten här i staden inte ur någon synpunkt kan anses vara av oväsentlig betydelse och att det stöd, som ges en idrottsförening, för att av vår tids ungdom försöka skapa goda idrottsmän och samhällsmedborgare absolut inte kan vara bortkastat.

Det är därför med den livligaste uppskattning av Lions Clubs verksamhet och initiativ jag här har nöjet framföra Eslövs Allm. Idrottsförenings hjärtliga tack och varmaste välgångsönskningar till Lions Club för dess osjälviska hjälparbete.

KNUT JOHANSSON
ordförande.

Här finns inga fritidsproblem!

Brottarna i färd med att sätta färg på tillvaron!
Fr. v.: Lars Andersson, John Pettersson, och Sven-Åke Linö. Den högt uppsatte är Ove Hermansson.

Vår förening har i år inte bara åstadkommit en mängd fina resultat rent sportsligt, utan har vi också gått i författning om en genomgripande uppsnyggning av de lokaler vi disponera för vår verksamhet.

Tack vare att vår hyresvärd, Eslövs stad, anslagit medel för inköp av material och färg, har vårt gamla idrotts hem under brottningsens mellansäsong kunnat ges en välbehövlig "make up". Allt enligt principen "gör det själv", har genom brottarnas försorg entrén och sidorummen målats och tapetserats på ett smakfullt sätt, så att dessa senare utrymmen nu kan disponeras som samlingslokal, där brottargrabbarna efter träningarna kan inta kaffe eller läsk och där få tillfälle att diskutera sina speciella problem. Det otvivelaktigt största arbetet har dock varit att måla om på scenen, där fonden har givits en varmt röd färg, medan taket har målats i vitt. Dessutom har golvet lackerats. Även omklädningsrummen har bestått en omfattande renovering och har här väggarna målats och golven fernissats.

"Arbetande förman" för det i genomsnitt 10 man starka arbetslaget har varit Sven-Åke Linö och allt arbete har utförts på fritid och utan ett öres ersättning.

Även föreningens klubblokal har genomgått en betydande ansiktslyftning i det att både det stora samlingsrummet och kontoret målats och tapetserats i ljusa och trevliga färger. Styrelsen, som haft att föranstalta om dessa åtgärder, har dock med sina ringa personliga resurser ej själv kunnat åtaga sig arbetet, men har man dock tack vare visst frivilligt arbete kunnat nedbringa kostnaderna till ett minimum.

Andersson gör bra glasögon

Vid köp och reparationer

anlita

ALBERT ANDERSSON

OPTIK

Södergatan 6 ESLÖV Telefon 118 50

BENGTSSONS

**Blomster-, Frukt- och
Grönsaksaffär**

Stora Torg 9 ESLÖV Tel. 108 66

VÄLSORTERAD INOM BRANSCHEN

Gäller det

Färg och Tapeter

går vi till

SÖDERGATANS FÄRG

S. A. Linö

Södergatan 16 — Eslöv — Tel. 101 91

STADSHOTELLET

Tel. 13215 ESLÖV Tel. 13215

God mat i trivsam miljö -

Vackra festvåningar

Lördagar **DANS** — **Roulette**

5 års verksamhet i ett nötskal

Nedanstående korta resumé över vår förenings verksamhet under åren 1958—1962 avser att utgöra en fortsättning på den historieskrivning, som förekommer i den vid vårt 50-årsjubileum utgivna minnesskriften.

För våra medlemmar och andra av vår förening intresserade kan vi meddela, att denna jubileumsskrift fortfarande finnes kvar i ett fåtal exemplar och kan så långt lagret räcker rekvireras hos vår kassör till det facila priset av kr 2:50.

1958 Föreningen firar sin 50-åriga verksamhet med stora festligheter å Eslövs Medborgarhus den 8 febr. till vilka över 300 medlemmar infunnit sig. En vacker och omfattande minnesskrift utges med anledning av jubileet. Föreningen anförtros uppdraget att stå som arrangör för årets svenska mästerskap i brottning, fri stil — en tävling som blir en stor arrangörs-succé. Vid dessa mästerskap placerar sig Sten Lindberg på 3:e plats i weltervikt. I B-fyrstadstävlingen hamnar brottarlaget på en hedrande andraplats, medan deltagandet i Skånska Elitserien ger ett betydligt blygsammare resultat. Arvid Billström fungerar som domare i landskampen mot Turkiet. Brottarna företar en resa till Tyskland och Österrike med växlande framgång. I friidrott placerar sig stafettlaget på en fin 3:e plats i klass II i Beijers Stafett. I Skåneserien div. I belägger laget en tredjeplats. Yngve Stein sätter nya klubbrekord på 2000 och 3000 m och Ingvar Mohlin tangerar rekordet på 800 m. För fotbollslaget innebär året att laget nedflyttas från Allsvenska serien div. IV efter att ha hamnat på sista plats. I Mellanskånska cupen avancerar laget till semifinalen, medan man i DM blir utslaget i andra omgången. Bordtennislaget vinner Skåneserien div. II och uppflyttas. Gösta Rydelius tilldelas 1958 års NST-kanna. Medlemsantal 378.

1959 Trots förlust av ett par av sina bättre idrottsmän lyckas friidrottarna hålla sig kvar i Skåneserien div. I. Klubbrekordet i höjdhopp tangeras av Soini Haanpää. Fotbollslaget placerar sig på nionde plats i Skåneserien div. V, västra. I Mellanskånska cupen slås laget ut redan i första omgången. Bordtennislaget belägger fjärdeplatsen i Skåneserien div. I. I Frostacupen avancerar bordtennislaget till finalen. I B-fyrstads tar brottarna tredjeplatsen genom att slå ut Eskilstuna, medan man nedflyttas från Skånska Elitserien. Laget gör en turné till södra Tyskland där 5 matcher utkämpas. Yngve Stein tilldelas NST-kannen som Eslövs bästa idrottsman under 1958. Medlemsantal 397.

1960 Fotbollslaget, som deltar i div. V, Skåne, västra, belägger en sjundeplats i tabellen. I Mellanskånska cupturneringen avancerar laget till semifinalen, medan man i Skånecupen blir utslagna redan i första

omgången. Göte Svensson, Malmö, handhar tränare-sysslan. I friidrott åstadkommes många goda resultat och bl a noteras Soini Haanpää nytt klubbrekord i höjdhopp. Brottarna placera sig på andra plats i Skåneserien div. I och blir bästa klubb vid årets DM-tävlingar i fristil med tre individuella mästerskap, två andra- och en tredjeplacering. Laget gör en god prestation genom att placera sig på andraplatsen i B-fyrstads efter segrande Arboga. En turné för brottarna till Österrike ger relativt gott sportligt utbyte. Som tränare fungerar Per Berlin. Bordtennislaget belägger tredjeplatsen i Allsvenska serien div. IV och uppnår finalplats i Mellanskånska cupen. Föreningen startar i samarbete med Nordv. Skånes Tidningar en fotbollscup för Eslövs Folk-skolor. Sten Lindberg tilldelas NST-kannen för 1959. Arvid Billström belönas med internationella brottningsförbundets riddartecken.

1961 Fotbollslaget överflyttas till div. V, mellersta östra, och uppnår där en fjärdeplats, medan man slås ut i första omgången i Mellanskånska cupen. Allan Møllestam, Malmö, tar hand om spelarnas träning. Bordtennislaget har begärt förflyttning till Frostaserien, vilken vinnes och sektionen har ett i övrigt livligt verksamhetsår. Friidrottslaget kommer på näst sista platsen i Skåneserien div. I. Krister Wittbom blir svensk juniormästare i kula och tar en andraplats i diskus, samt placerar sig som etta i diskus vid Skånes DM. Bengt Gunnarsson slår klubbrekorden på 800, 1000, 1500 och 3000 m och Krister Wittbom gör sammalunda i diskus och kula. Brottarlaget vinner Skåneserien div. I och uppflyttas till Elitserien. I B-fyrstads lyckas man åter kämpa sig till förnyat kontrakt genom att slå ut Trollhättan. I fristil hemför brottarna ett flertal DM-tecken. Medlemsbladet "EAI-aren" utkommer med sitt fjärde nummer. Medlemsantalet uppgår till 442.

1962 För fotbollsspelarna medför året stora framgångar. Laget hemför sin serie och uppflyttas till Allsvenska serien div. IV. I Mellanskånska cupen avancerar laget till semifinalen. Före seriestarten anordnas ett träningsläger i Tyringe. Bordtennislaget går på i sin vinnande stil, men har som vanligt bekymmer med lokalfrågan. I friidrott noteras ett flertal nya klubbrekord och som lag svarar sektionen för en av de förnämsta bedrifterna under senare år genom att vinna sin serie och få möjlighet att kvalificera sig för Riksserien div. II. Kvalificeringsmatchen mot IFK, Kristianstad förloras dock med ett par fattiga poäng. Brottarna nedflyttas från Elitserien till Skåneserien div. I, där dock placeringen efter höstsäsongen ger vissa förhoppningar om serievinst. I B-fyrstads i Arboga placerar sig laget på tredje plats, som ger förnyat kontrakt, medan Uddevalla nedflyttas. Laget gör sin numera traditionella utlandsturné, denna gång till Tyskland och Belgien, med stora framgångar. I Fyrstadstävlingens grupp 28 startar EAI med ett B- och ett C-lag. B-laget vinner gruppen, medan C-laget blir trea efter Olofström. Krister Wittbom tilldelas årets NST-kanna för bästa eslövsprestation 1961.

Vår Herre skapade ingen droska . . . utan det var att ta till köpman Algot Perssons gamla vrålåk när man skulle ut på någon längre resa.

Här är det våra fotbollsjuniorer av år 1926, som är på väg att invadera Malmö för en match mot MFF.

Stående fr. v.: Erik "Snabbe" Persson, Erik "Kvindinge" Andersson, Sture Ahlgren, Karl Nilsson, supporter, Anton "Sudden" Jönsson, Harry Ekstrand, supporter. Sittande fr. v.: Sigvard Ramberg, Axel Persson, Tore Ask, Östen Lindoff, Kjell Dahlkvist, Gustav Thorén.

ESLÖVS MISSIONSBOKHANDEL & BOKBINDERI

Köpmansgatan 4

ESLÖV

Telefon 10478

Böcker - Pappersvaror - Skrivmaterial - Fotoalbum - Gästböcker

Allt slags bokbinderiarbete utföres
snabbt och billigt!

— BIBLIOTEKSBAND —

MASSOR MED LEKSAKER

Corgi Toys

Legø

Frimärken

Album

Modeller i balsaträ

och plast, flygplans-

motorer m. m. från

Truedssons i Malmö

Scalextrix, Rallybanor

Barn- o. ungdomsböcker

Sällskapsspel (bl. a.

schack, Chinaspel, Mono-

pol och olika slags

ALGA-spel)

Skivväskor

Gyllander & Creutz A.-B.

Per Håkanssons väg 20

ESLÖV

Telefon 10207

SMIDES- och MEK. VERKSTAD

RÖRLEDNINGAR — OLJELEDNINGS-INSTALLATIONER

Licenssvetsning under röntgenkontroll

... rullan går —
här ska Ni se hur rullan går ...

Ekonomi — det är ingenting man kan äta, men det är trots allt det enda en fattig förening har att leva av.

För att både hålla föreningen och ekonomin vid liv, är vi tvingade att i likhet med många andra hänvisa till allmänhetens beredvillighet att gynna verksamheten genom att ta lotter vid de olika lotterier som anordnas på olika platser inom staden. Vi kan inte nog värdesätta de eslövsbor som genom åren bidragit till, att genom sina lottköp hjälpa oss att fortsätta vårt arbete för ungdomen. Till er alla ett hjärtligt tack.

Ett stort tack är vi också skyldiga de trogna lottförsäljare vi haft till förfogande under de senaste åren. Här kan vi utan tvekan och utan att någon skall behöva känna sig förbigången speciellt nämna Edvin Fredriksson och Anton Andersson, som i detta sammanhang nedlagt ett mycket stort och värdefullt arbete för oss. Vår honnör!

Bilden visar E. Fredriksson i kommerstagen.

Helge Sjögren

Repslagaregatan

VOLVO

Yrkeskunnigt folk med moderna hjälpmedel
utför hos oss service och reparationer under
garanti och till Volvos fasta reparationspriser.

Välsorterat reservdelslager för person- lastbilar.

BIL-KÄNSSON i ESLÖV
—A/B—

Tel. 135 00 - 111 81 - Växel

På utflykt i det förgångna!

- Ett 50-årsminne -

IDROTTSTÄFLINGAR I ESLÖF.

Eslöfs Allmänna Idrottsförenings första täfling för säsongen skulle som bekant gå af stapeln söndagen den 16 juni. Till följd af det regniga vädret, som alltid till idrottsmännans harm vetat att inställa sig vid EAI:s kraftmätningar, måste täflingarna uppskjutas till den 30. Lördags afton var det kvast och kvalmigt, hvadan man med skäl kunde förutspå en regnig söndag. Men tack vare en nådig försyn kom gårdagen med det härligaste sportväder, nästan såsom beställt, hvilket kanske bevisas därigenom att omedelbart efter programets genomgång ett friskt regn började falla. I täflingarna deltog icke endast eslöfsbor utan äfven representanter från Höör, Marieholm och Svalöfs idrottsföreningar.

Programmet tog sin början med höjdhopp i hvilket Frantzich (Eslöf) utan föregående träning i år eröfrade 1:sta pris med 1.66. 2:dra pris Bolmstedt (Eslöf) på 1.64. 3:dje H. Waldén (Höör) på 1.54.

100-metersloppet: första heat. Bolmstedt etta, Ahde tvåa och Terling (Marieholm) trea. Andra heatet. E. Nilsson (Svalöf) etta, Jönsson tvåa och Nilsson (Eslöf) trea. Slutheat. Bolmstedt etta på tiden 12 sek., Nilsson (Svalöf) $1\frac{1}{2}$ m efter och Ahde (Eslöf) $2\frac{1}{2}$ m efter.

I kulstötning i hvilken gren endast Eslöfsbor deltog, gällde striden om första pris Bolmstedt och Marcusson. Den förstnämnde eröfrade emellertid priset på 21.97 (11.73+10.24). Marcusson kom på 21.79 (11.84+9.95) och N. Jönsson 19.75 (9.93+9.82).

I trestegshoppet briljerade Agnar Nilsson med ett lätt och ledigt hopp på 12.40 m, med hvilket han blef etta. Pålsson (Eslöf) gjorde verkligt af den förmodan, som uttalades i fredagsnumret af denna ärade tidning, och slog "Kitan" och blef tvåa på 11.86 m under det att den senare fick nöja sig med ett resultat på 11.74.

Efter trestegshoppet följde ett af de trefligaste numren i programmet nemligen stafettlöpning å 400 m. I denna deltog ett eslöfslag som bestod af följande: Jönsson, Ahde, Nilsson och Bolmstedt samt ett kombinerat lag. Tiden för det förra laget, som blef segrande, blef $50\frac{4}{5}$ sek och för det senare 52 sek.

Diskus kastning: Här placerade sig Bolmstedt som etta på 59.96 (36.06+23.90). Tvåa Jönsson 58.39 (32.28+26.01). Trea Nilsson (Svalöf) 48.36 (27.06+21.30).

Längdhoppet resulterade i: Bolmstedt etta med 6.29, Pålsson 5.66 och Nilsson (Eslöf) 5.40.

I 400-metersloppet segrade Nilsson (Svalöf) efter en vacker löpning på $59\frac{2}{5}$ sek. Tvåa blef Jönsson på 62,5 sek och "Kitan" trea på 64 sek.

Spjutkastning: Här presterade Jönsson ett vackert kast på 48.10. Till följd af de misslyckade vänsterkastaren blef emellertid resultatet endast 76.55. Nilsson (Eslöf) blef andre man på 61.10 (35.48+25.62) och Bolmstedt tredje på 46.50 (25.90+20.60).

I 1500-meterslöpningen segrade S. Svantesson (Marieholm) med 4 min 50 sek. Tvåa blef Frantzich på 4 min $55\frac{2}{5}$ sek.

E A I:s friidrottskämpar som den 29 juli 1917 vann över Trelleborg. — Ett par av dem var dock med redan vid 1912 års tävlingar, varifrån denna artikel är hämtad. Fr. v.: Nils Jönsson, "Kitan" Bolmstedt, Agnar Nilsson, C. F. Nilsson, Albin Pålsson, Joh. Jönsson, "Snotte" Hallberg, Sven Bobeck, Bo Sahlin, Gustaf Troell och Ernst Novén.

Stafhopp: Nilsson (Svalöf) 2.80, Bolmstedt 2.70 och Nilsson (Eslöf) 2.40.

I 5000-metersloppet startade tre man och som etta inkom efter en vacker spurt J. Nilsson (Marieholm) på tiden 19 min 45 sek. De öfriga tiderna blefvo för L. Thulin (Marieholm) 20 min $45\frac{4}{5}$ sek och för E. Andersson, alias Åkarp, (Eslöf) 21.35 sek.

Programmets slutnummer utgjordes av släggkastning hvari man väntat ett finare resultat af Marcusson. Denne råkade emellertid "trampa över" vid alla tre kasten och följden blef att "Kitan" tog första priset på det föga lysande resultatet av 22.04.

Därmed var täflingarna avslutade. Prisutdelningen egde rum på Stadshotellet hvarast man tillställt supé och tillbragte aftonen på angenämaste sätt.

(Klipp ur Skåningen, Eslövs Tidning)

Firma Aug. Hansson

Stora Torg 12

Första klass

KÖTT-, FLÄSK- & CHARKUTERIAFFÄR

Tel. 104 03 ESLÖV Tel. 104 03

E. Sjögrens Plåtslageri

Erik & Åke Sjögren

Västergat. 29 ESLÖV Tel. 10510

Taktäckningar med koppar, plåt o. eternit

Verkstadsarbeten o. reparationer. Bilgarage

MONARK

Cyklar - Monarpeder

Radio & TV

Platsens största sortering av Sportartiklar

Cykel- & Sportcentrum

ESLÖV Gösta Svensson Tel. 109 29

Frukt - Grönsaker - Konserver

Djupfrost - Delikatesser - Choklad

KÄRNKAFFE

Alltid färska varor!

Nya Frukthandeln - Eslöv

Malmgatan 1 b — Telefon 102 67

SALUBRIN

HJÄLPER

Paulssons

BEKLÄDNADS AFFÄR

Östergatan ESLÖV Tel. 108 10

HERREKIPERING

HERRKONFEKTION

Högtidskläder uthyres.

Säg det med blommor

från

Anderssons Blomsterhandel

St. Torg 13 ESLÖV Tel. 101 32

BLOMSTERFÖRMEDLING

Distriktskontor för Skåne och Blekinge

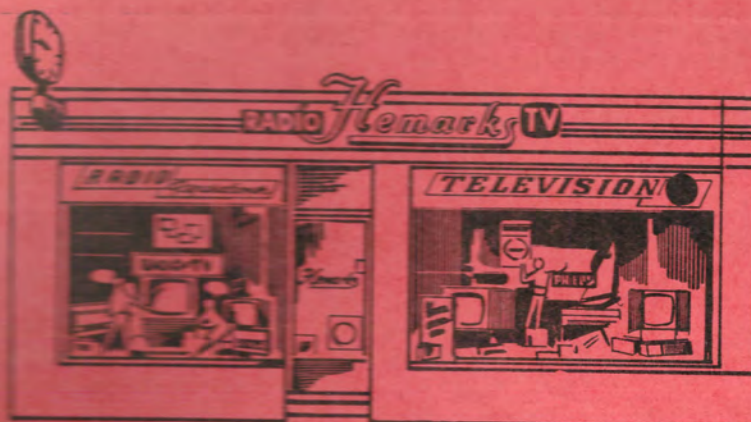

Försäkringstagarnas eget bolag

Telefon 731 65 växel Malmö

Telefon 113 96 Eslöv

...
för
god
ser-
vice

Västergatan 4

Eslöv

Tel. 111 84

ODENKIOSKEN

(HULDA NILSSON)

Hörnet Odengatan—Västerlånggatan
Eslöv - Tel. 110 40

Frukt - Choklad - Konfektyrer
Tidningar och Tobaksvaror
Ängelholms Dessertglass
Beställningar mottagas

Norregatan 15

Tel. 100 87

TRYCKERIBOLAGET - ESLÖV

TROLLSJÖGATAN 2 C - TEL. 10997

REKOMMENDERAS

**Min
Shellstation
till Ert
förfogande!**

Här på Shellstationen kommer vi att ta hand om Er bil på bästa sätt! Vi kan allesammans vårt jobb och har bara det bästa att ge bilen — hos oss kan Ni få **SHELL X-100 MULTIGRADE** "termostatoljan" för perfekt smörjning av motorn!

SHELL BENSINSTATION

E. A. PAHLSSON
ESLÖV

Södergatan 12

Tel. 108 58

Infordra offert från

Strandh - Kävlinge

Tel. 304 66 Lund

då Ni behöver en

Brottare-

eller

Gymnastikmatta